

Södertörns högskola | Institutionen för kultur och lärande

Kandidatuppsats 15 hp | Svenska | Höstterminen 2015

Vilka är de egentligen?

– En samtalsanalytisk studie om identiteter i
Fredagspodden

Av: Agnes Walmstedt

Handledare: Karin Milles

Abstract

Intresset för podcasts har ökat stort de senaste åren och antalet podcasts ökar ständigt. Teknikens utveckling gör det allt lättare att ladda ned och prenumerera på olika program för att kunna lyssna på dem var man än befinner sig. Att allt fler väljer att lyssna på podcasts gör det intressant att undersöka hur de är språkligt uppbyggda. När man lyssnar på podcasts om livsstil och relationer kan man i högre eller lägre grad relatera till och känna igen sig i det som sägs, det kan vara möjligt att identifiera sig med den eller de som talar. Det är podcastens deltagare som bestämmer vilka identiteter som är relevanta och hur de ska förhålla sig till dem. Uppsatsens syfte är att analysera hur identiteter byggs upp i Fredagspodden och hur samtalsdeltagarna Hannah Widell och Amanda Schulman själva relevantgör och förhåller sig till dem samt hur de bekräftar dem. Uppsatsen utgår från en samtalsanalys för att kunna identifiera hur Hannah och Amanda bygger upp olika identiteter i sin podcast. En samtalsanalys gör det möjligt att identifiera och kategorisera olika topiker för att se hur de används för att skapa och relevantgöra olika identiteter.

Podcasten som analyseras i uppsatsen är Fredagspodden, en av Sveriges största podcasts med över 250 000 nedladdningar per vecka. Fredagspodden drivs av syskonparet Hannah Widell och Amanda Schulman, grundarna till medieföretaget Perfect Day Media.

Uppsatsens topik- och samtalsanalys visar att Hannah och Amanda skapar sina olika identiteter tillsammans. De relevantgör själva olika identiteter efter de topiker samtalet behandlar. De olika identiteterna bekräftas sedan av den som inte talar med hjälp av uppbackningar som *ja* och *mm*. Uppbackningarna fungerar som en kommunikativ strategi för att få den andra att behålla turen och därmed kunna förtydliga den aktuella identiteten.

Nyckelord: samtalsanalys, topikanalys, identitet, podcast, fredagspodden

English title: Who are they, really? An analysis of a podcast conversation

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Bakgrund.....	1
1.2 Syfte och frågeställningar.....	2
2. Material.....	3
2.1 Fredagspodden.....	3
2.2 Transkribering.....	4
3. Tidigare forskning.....	4
3.1 Om konstruktion av åldersidentitet i samtal.....	5
3.2 Samtal, identiteter och positionering.....	6
3.3 Journalister och deras publik.....	7
3.4 Vardagligt berättande – form, funktion och förekomst.....	9
4. Teori.....	10
4.1 Social identitet.....	11
4.2 Identitet i samtal.....	11
4.2.1 Exempel på social identitet.....	12
4.3 Eriksson om identitet i samtal.....	14
4.4 Samtalsanalys.....	15
4.4.1 Institutionella och vardagliga samtal.....	15
4.4.2 Topiker.....	15
4.4.3 Grönt ljus.....	16
4.4.4 Kommunikativa strategier.....	16
4.4.5 Uppbackning.....	17
4.4.6 Kontext och kotext.....	18
4.4.7 Samtalsdominering.....	18
4.5 Uppsatsens tre olika identitetskategorier.....	19
4.6 Kommentar om begreppet identitet.....	20
5. Metod.....	20
5.1 Samtalsanalys.....	21
5.2 Transkribering.....	25
6. Analys.....	25
6.1 Privat identitet.....	25
6.2 Mammaidentitet.....	29
6.3 Karriärsidentitet.....	31

7. Diskussion	34
7.1 Reflektioner kring analysen.....	34
7.2 Teoretisk återkoppling.....	35
8. Slutsats	38
9. Framtida forskning	39
Käll- och litteraturlista.....	40
Primärmaterial	40
Tryckta källor	40
Elektroniska källor	40
Bilaga 1: Transkriptionsnyckel.....	43
Bilaga 2: Transkription Fredagspodden	44

Exempelförteckning

Exempel 1 – Samtalsidentitet – kort exempel	12
Exempel 2 – Samtalsidentitet – långt exempel.....	13

1. Inledning

Podcasts har funnits i Sverige i mer än tio år. Det är ett socialt medium som har blivit allt mer etablerat. Under de senaste åren har utvecklingen gått snabbt framåt och mediet har blivit allt populärare. En viktig anledning till detta är att produktionerna bakom har blivit bättre, det vill säga att erfarna producenter används för att budskapet ska nå ut till rätt målgrupp samtidigt som ljudkvaliteten har förbättrats. Funktionerna hos smarta telefoner har gjort det enklare att lyssna när och var man vill utan att alltid behöva vara uppkopplad. I takt med att antalet användare ökar skapas även fler plattformar som gör det möjligt att ta del av olika podcasts.

Många podcasts håller sig oftast till ett övergripande ämne som de relaterar till på olika sätt i olika avsnitt. Utbudet är därmed stort vilket gör att lyssnarna kan välja podcast efter intresse. Att podcastens ämne ofta är koncentrerat till något specifikt som livsstil, ekonomi eller historia gör det möjligt att rikta sig till en specifik målgrupp. Detta i sin tur skapar en närhet mellan podcastens sändare och mottagare. Den som lyssnar kan då känna igen sig i samtalsämnet och uppfattar sig själv som en del av samtalen, trots att han eller hon enbart lyssnar. Det populäraste upplägget för podcasts idag är att två medieprofiler sitter och pratar med varandra om saker de finner intressanta. Andra bygger podcasten så att varje avsnitt gästas av en ny person som intervjuas.

I kommande avsnitt, 1.1, presenteras först en bakgrund till varför och hur podcasten som fenomen har uppkommit. Därefter i avsnitt 1.2 redovisas uppsatsens syfte och dess frågeställningar.

1.1 Bakgrund

Radion är podcastens ursprung. Det är vanligt med mycket material som inte är manusbundet samt att teman och frågor bestäms i förväg. Att manus saknas kräver kreativa och snabbtänkta programledare. En viktig faktor för både radion och podcasten är att programmet sänds live eller redigeras på ett sådant sätt att känslan av ett oredigerat material finns kvar. En annan viktig faktor är att programmen inte enbart innehåller erfarna radioprofiler. Till intervjuer och debatter bjuds politiker, sportstjärnor, ögonvittnen eller andra intressanta personer in för att ge sin syn på en specifik händelse. Detta är intressant då olika intressen inom olika sociologiska kategorier korsas, som exempelvis publik och privat. Ett exempel på detta är nyhetsintervjuer där både politikern och intervjuaren vill representera vanligt folk. Det är en publik form av tal

som tas emot och lyssnas på i privata sammanhang. Radions struktur förändras, men en sak är konstant och det är publikens stora utbud av olika program att lyssna på. (Hutchby, 2006:1-2)

Ny teknik har förändrat hur man lyssnar på radio och det har blivit allt enklare att lyssna oavsett var man befinner sig. Podcast är en publicering av ljudfiler på Internet som med hjälp av RSS-teknik kan laddas ned till en hårddisk. Det är möjligt att lyssna online eller via alla enheter där du kan ladda ned en MP3-fil. I Sverige var Sveriges Radio först med poddradio när fenomenet 2005 var nytt i Sverige. Under de åtta första månaderna gjordes 1,3 miljoner nedladdningar av deras program till datorer. Däremot fanns det av upphovsrättsliga skäl en begränsning för vilka program som fanns tillgängliga. Detta har sedan utvecklats till det vi idag kallar podcast. (Helmersson, u.å.)

Möjligheten att ladda ned radioprogram till en hårddisk gjorde MP3-spelaren populär och främst Apples iPod. iPoden blev snabbt en nödvändig accessoar för den ”trådlösa” (*wirefree*) generationen och revolutionerade vårt sätt att lyssna på musik. Med Apples iPod och plattformen iTunes blev det nu enkelt att ladda ned och ta med sig MP3-filer dit där man ville lyssna. Den tekniska utvecklingen förenklade podcastens framgång, men ordet podcast har varit problematiskt då det är en sammansättning av de två orden iPod och *broadcasting*, sändning. Det antyder att det endast är möjligt att lyssna på podcasts på Apples produkter, men det är möjligt på alla produkter där du kan ladda ned en MP3-fil. (Berry, 2006)

Orvestos undersökning från 2014 om svenskars podcastvanor visar att podcasts är populära. Undersökningen visar att 1,53 miljoner svenskar i åldern 16-80 år har lyssnat på en podcast minst en gång och att flest lyssnare finns i åldersgruppen 20-34 år. Nils Andersson Wimby från Isobar konstaterar att podcasts förmodligen är ett medium som används för att långsiktigt bygga relationer och varumärken snarare än för snabba lanseringskampanjer. (Djerf, 2014)

1.2 Syfte och frågeställningar

Podcast är ett relativt nytt socialt medium som är under ständig utveckling och blir alltmer populärt. I takt med att intresset för mediet ökar blir det även allt mer intressant att analysera dess uppbyggnad. När man lyssnar på andra som talar får man ofta en bild av hur de är som personer och lyssnarna kan i högre eller lägre grad identifiera sig med dem eller känna igen sig i det de talar om. Många lyssnar på och tar till sig av vad Hannah och Amanda säger vilket gör det intressant att analysera hur de identifierar sig själva i förhållande till sina topiker, hur de skapar identitet i interaktion. Syftet med uppsatsen är att identifiera hur identiteter byggs

upp i Fredagspodden och hur samtalsdeltagarna Hannah Widell och Amanda Schulman själva förhåller sig till och relevantgör dem samt hur de bekräftar identiteterna.

Frågeställningar:

- Vilka identiteter skapar och relevantgör Hannah och Amanda i Fredagspodden?
- Hur bekräftar och förstärker Hannah och Amanda olika identiteter?
- Hur fyller Hannah och Amanda de olika identiteterna?

2. Material

Först beskrivs Fredagspodden som material och varför jag har valt att analysera just den podcasten. Därefter följer ett avsnitt om hur jag har transkriberat mitt material för att det ska bli enklare att förstå kommande exempel.

2.1 Fredagspodden

Analysen bygger på en transkription av Fredagspodden som görs av systrarna Hannah Widell och Amanda Schulman. Dess innehåll är brett med en blandning av livsstil och relationer. Fredagspodden har valts ut till uppsatsen då den är en av Sveriges största podcasts och har mer än 250 000 nedladdningar per vecka. Det första avsnittet sändes 11 februari 2012 och paret har under de senaste åren släppt ett podavsnitt i veckan. På Veckorevyn Blog Awards blev podcasten 2014 utsedd till ”Årets podcast” och den har även vunnit Svenska podradio-priset 2014 för ”Årets livsstilspod” (Perfect Day Media). Det är många som lyssnar på vad Hannah och Amanda har att säga och det är därför intressant att se hur de identifierar sig i förhållande till sina topiker, det vill säga hur de skapar identiteter i interaktion. De har många lyssnare vilket tyder på att många kan identifiera sig eller relatera till det de talar om.

Det valda avsnittet är *181. Den sköna ”alla andra”-uniformen*. Avsnittet är publicerat tredje september 2015 och inspelat på Perfect Day Media’s kontor i centrala Stockholm. Ämnena de behandlar i transkriptionen är sångröster, Idol, Amy Schumer, självförtroende, utseende och att vara som alla andra. Hela avsnittet är 54 minuter och 1 sekund långt, men det är enbart de första 20 minuterna och 5 sekunder som är transkriberade. Transkriptionens omfång upplever jag som representativt för podcastens innehåll och de olika avsnitten. Fredagspoddens innehåll är brett mellan livsstil och relationer, vilket det här utdraget visar.

Jag valde att analysera Fredagspodden då de två deltagarna, Hannah och Amanda, har ungefär lika mycket talutrymme vilket gör det enklare att se hur deltagarna i ett podcastavsnitt relevantgör och bekräftar olika identiteter. Podcasten har formen av att vara ett institutionellt samtal samtidigt som det upplevs som vardagligt och informellt med en öppen och hjärtlig ton. De talar i ett varierande tempo, förställer sina röster och avslutar varandras meningar. Grundtempot i talet är snabbt och varierar mycket mellan ännu snabbare eller långsammare när de upplevs vilja betona lite extra vad de har att säga till varandra. Podcastens samtalsform hör förmodligen ihop med att de två programledarna är ett syskonpar.

2.2 Transkribering

Enligt Norrby (1998:6) är en transkription en återgivning av ett samtal och det är viktigt att förstå att transkriptionen inte är materialet, utan att samtalet är materialet. Transkriptionen kan aldrig bli en fullständig version av samtalet och kan därför inte ersätta det. Att göra en transkription innebär att man lyssnar på samtalet flera gånger och skriver ned alla ljud man uppfattar. Vid varje lyssning hörs olika saker och därför förändras alltid transkriptionen efter varje lyssning. Därför ska analysen av samtalet ske med hjälp av både det inspelade samtalet och transkriberingen. Hutchby (2006:XI) skriver att syftet med en transkriptionsnyckel är att förstå hur yttranden låter och hur de uttalas.

Uppsatsens transkribering utgår från Norrbys (2014) transkriptionsnyckel och finns att se i bilaga 1. Jag har gjort en justering i nyckeln och det är att jag har lagt till @ för att kunna markera när talarna förställer sina röster. Hela transkriptionen av Fredagspodden finns tillgänglig i bilaga 2.

3. Tidigare forskning

Då podcasts är ett relativt nytt fenomen är det svårt att hitta (specifik) forskning inom området. Den forskning som är relevant i sammanhanget är forskning om radion som social kanal. Ett komplement till den forskningen blir annan forskning med språkvetenskaplig inriktning, i det här fallet identiteter och hur de byggs upp. Att tidigare forskning saknas är ingenting negativt utan stärker behovet av denna undersökning och kommande inom ämnet.

Det finns ett antal kandidatuppsatser som har analyserat podcasts och deras uppbyggnad. En av dem är Carlsson (2013) som i sin kandidatuppsats *Podcast-radio: Filip och Fredrik vs Gert Fylking* jämfört de strukturella skillnaderna mellan en podcast och ett radioprogram.

Syftet med uppsatsen är att med samtalsanalys belysa egenskaper hos en podcast respektive ett radioprogram. Resultaten visar att det finns många likheter, men att podcasten i dagsläget inte är en utmanare till radion då avsnitten är kortare och frekvensen är lägre. En annan är Gustavssons och Henrikssons (2015) uppsats "*It's 'like' a #perfectday*" som är en fallstudie om varför podcastlyssnare sprider budskap om en podcast på andra sociala medier. De menar att podcasts är en viktig kanal för marknadsföring och att annonsering här även kan nå en tredje part genom att lyssnarna sprider budskapet vidare. Resultatet visar hur parasociala relationer kan öka acceptansen till reklam i podcasten för producentens egna produkter. Ingen av uppsatserna analyserar identiteter, men de visar att det finns ett intresse för att analysera podcasts. Detta visar på att det finns ett utrymme för min studie och dess resultat.

Radions relevans för podcastens uppkomst och utveckling beskrivs i uppsatsens bakgrund, avsnitt 1.1. Erikssons (1998) avhandling *Om konstruktion av åldersidentitet i samtal* presenteras i avsnitt 3.1. Han analyserar där hur en identitet bekräftas i motsats till den här analysen som är öppen för de identiteter deltagarna själva väljer att relevantgöra. Engbloms (2004) avhandling *Samtal, identiteter och positionering* presenteras i avsnitt 3.2. Hon analyserar hur pronomenet *vi* kan relevantgöra en gruppidentitet. Hennes studie genomförs med medlemmar i samma rum i motsats till min analys som behandlar identitetsskapande i ett digitalt medium där inte alla deltagare är på plats eller har möjlighet att yttra sig. I avsnitt 3.3 redovisas Anderssons (2009) avhandling *Journalister och dess publik* om hur journalister och mottagarna är beroende av varandra för att det ska bli ett medium. Jag använder detta ur perspektivet att podcasts är ett nytt medium där relationen till lyssnaren blir allt viktigare och hur podcastens funktion att tjäna pengar kan påverka dess innehåll. Kapitlet avslutas med Norrbys (1998) avhandling *Vardagligt berättande – form, funktion och förekomst*, 3.4. Hennes resultat är en motivering till varför identiteter kan bestämmas efter ett samtals topiker.

3.1 Om konstruktion av åldersidentitet i samtal

Mats Eriksson (1998) har i studien *Om konstruktion av åldersidentitet i samtal* analyserat åldersidentitet i samtal mellan två personer ur olika generationer vilket han menar är en social form av identitet. Undersökningens fokus ligger på att analysera hur åldersidentitet förhandlas och konstrueras lokalt i olika samtal. Det Eriksson (1998:108) anser är intressant med studien är att olika gruppstillhörigheter och egenskaper kan tillskrivas, hävdas, accepteras eller förhandlas av samtalsdeltagarna. Identiteten är inte förutbestämd utan åldersidentiteten i det här fallet konstrueras lokalt i samtals interaktion, vid flera olika tillfällen för olika syften.

Samtidigt kan en eller flera identiteter omdefinieras under ett samtals gång. Begreppet identitet är inte enhetligt utan kan förekomma på olika nivåer inom interaktionen.

Eriksson (1998:111) menar att det är möjligt att samtal mellan personer ur olika generationer ställer särskilda krav för hur deltagarna ska visa inlevelse och förståelse för varandra. Framför allt äldre talare i intergenerationella samtal nämner och redovisar personliga problem. Då deltagarna är olika gamla och befinner sig i olika livssituationer saknar de ofta delade erfarenheter. Dock menar Eriksson att det finns företeelser i den här typen av samtal som är utformade för att lösa problemet med att visa inlevelse och förståelse för den andre trots att man inte har någon relevant erfarenhet i ämnet. Responstypen utgör ett exempel för hur samtalsdeltagarna tydliggör åldersidentitetsaspekten för att hitta och nyttja relevanta erfarenheter från sitt sociala nätverk. Responstypen kallar Eriksson för *andrahandserfarenhet*. I ett samtal mellan en yngre person (B) och en pensionär (A) kan B med ett bra resultat för samtalet utnyttja en relation till en äldre släkting för att visa solidaritet eller inlevelse för A:s berättelse. Genom denna strategi kompenserar B för de erfarenheter hon själv inte har (Eriksson, 1998:113).

Erikssons (1998) studie är intressant för uppsatsen då den gestaltar hur identiteter kan användas för att berika ett samtal. Avhandlingen visar på ett bra sätt hur identitet kan förhandlas och konstrueras i ett samtal. Hans resonemang är möjligt att applicera på olika typer av samtal då samtalsdeltagare använder olika strategier för att relevanta göra olika identiteter som kan vara viktiga i samtalet. Begreppet *andrahandserfarenhet* kan användas i min studie och belyser då hur Hannah och Amanda drar nytta av sitt sociala nätverk för att förstärka sin privata identitet.

3.2 Samtal, identiteter och positionering

Charlotte Engblom (2004:62) analyserar i sin avhandling *Samtal, identiteter och positionering* hur samtalsdeltagare kan använda olika former av pronomenet *vi* för att identifiera sig i förhållande till gruppen. Detta gör hon genom att analysera hur personer i grupper om fyra använder pronomenet *vi* i olika samtalssituationer. Hon antar att pronomenet *vi* kan relevanta göra en identitet när individen vill tillhöra en grupp. Användningen av *vi* visar enligt henne ofta på ett förhållande till en grupp som kan benämnas som *de* eller *ni* och positionerar sig då till sociala relationer. Den sociala grupp som skapas med användningen av *vi* enbart kan finnas i den specifika situationen eller nå utanför och inkludera andra. Detta gör det möjligt att göra olika identiteter synliga i olika grupperingar. Engblom skiljer på olika typer

av *vi*. Ett *inkluderande vi* är jag och du/ni och ett *exkluderande vi* är jag och han/hon/de (2004:64).

I sin analys kommer Engblom (2004:65) fram till att det i fyrapartssamtal inte räcker med indelningen av *vi* i inkluderande och exkluderande. Kategorierna är inte tillräckligt flexibla för att visa vilka möjligheter pronomenet kan relevantgöra. Men *vi*-analysens kvantitativa resultat visar hur samtalsdeltagarna positionerar sig gentemot varandra. Övervikt av ett utbyggt inkluderande *vi* visar att de oftare identifierar sig som medlemmar i samma grupp och inte i olika. Ett användande av *vi* som utesluter några av samtalsdeltagarna visar att det finns en allians bland medlemmarna i gruppen. Genom att använda rent exkluderande *vi* kan man individualisera sig från gruppen (Engblom, 2004:74).

Den kvalitativa analysen visar att situationellt inkluderande *vi* används för att reglera samtal och när deltagarna gör metakommentarer om samtalet för att ändra topik. De används även som topikhanterare för att visa att det är dags för ett nytt samtalsämne. Saknas situationellt inkluderande *vi* kan det visa på att samtalet har en försiktig samtalston och att man inte öppet byter ett samtalsämne (Engblom, 2004:82).

Engbloms (2004) resultat visar hur pronomenet *vi* kan användas för att identifiera sig själv i förhållande till en grupp. Gruppen kan vara antingen inkluderande eller exkluderande för dem som är närvarande i samtalssituationen. Detta är möjligt att applicera på podcasten då ett *vi* kan inkludera eller exkludera lyssnarna samtidigt som Hannah eller Amanda kan välja att identifiera sig med eller annorlunda gentemot lyssnarna. De har möjligheten att skapa en *vi*- och *dem*-känsla, *vi* som pratar och *de* som lyssnar. Hur Hannah och Amanda väljer att formulera sina topiker efter sitt användande av pronomenet *vi* påverkar hur lyssnarna kan relatera till det som sägs i podcasten. Hit kan även räknas hur Hannah och Amanda använder andra pronomen som *du* och *jag*, för att relatera sig gentemot varandra. Det som skiljer Engbloms studie från den här är att den undersöker två olika medium vilket gör att tolkningen av medlemmarna blir annorlunda. I hennes studie är alla närvarande i rummet, i podcasten är det bara två närvarande i rummet och de andra deltagarna lyssnar på en inspelning i efterhand.

3.3 Journalister och deras publik

Andersson (2009) har i avhandlingen *Journalister och deras publik: förhållningssätt bland svenska journalister* undersökt förhållandet mellan journalister och dess publik i dagspress, tidskrifter och etermedia. Analysen bygger på tre kvantitativa studier som genomförts vid

Göteborgs universitet, *Journalister och deras läsare, Ansvariga utgivare, Journalistundersökningarna och SOM-undersökningen.*

Andersson (2009:19–20) menar att många medieföretag och journalister arbetar för publikens bästa samtidigt som publiken har en viktig roll för medierna, de måste vilja ta del av utbudet. Tittare, lyssnare och läsare har en viktig funktion som källa för intäkter från ägare och sponsorer. Dessa två grundläggande faktorer gör det rimligt att anta att journalistens målsättning är att kunna skapa och erbjuda publiken ett relevant och intressant innehåll. Men vad vill publiken egentligen ha? En utmaning för de flesta journalister är att de har en stor, okänd och heterogen publik som kräver olika saker av produkten och dess innehåll.

För att publiken ska ta del av ett visst medium krävs att det uppfattas som intressant och relevant samtidigt som det finns lättillgängligt. För att locka en publik kan de erbjuda ett innehåll som speglar olika intressen och behov som finns i olika samhällsgrupper och potentiella publik. Det viktiga är inte vilka ämnen journalisterna behandlar utan att de kan spegla allmänheten. (Andersson, 2009:20–21)

Det spelar enligt Andersson (2009:231) ingen roll ifall medieföretags verksamhet baseras på nyheter eller underhållning, det finns i alla fall en samsyn på hur det journalistiska arbetet ska skötas och hur journalisterna ska förhålla sig till sin publik och sina annonsörer. Det finns en grundläggande idé om att arbetet ska vara oberoende och objektivt, de ska vara självständiga mot yttre aktörer. Nyhetsjournalistikens syfte är att beskriva det som är ”sant och relevant” vilket innebär att journalister ska förmedla det som är relevant för publiken. Men kritiker menar att ett för stort fokus på vad tittaren/lyssnaren/läsaren vill ha kan ge en negativ utveckling på kvalitet och journalistens integritet. Samtidigt ska arbetet utföras på publikens villkor vilket innebär att journalisterna måste ta hänsyn till de ämnesområden och frågor som är intressanta och relevanta för läsaren/lyssnaren/tittaren. Det betyder att journalistiken ska kunna lyfta fram det material som berör och engagerar för att hjälpa människor i vardagen.

Hanna och Amanda är inte journalister i klassisk mening, men de är två medieprofiler med en podcast. Anderssons (2009) avhandling täcker inte podcasts då den inte förmedlar vad vi i vardagligt tal menar med nyheter. Samtidigt var podcasten fortfarande i början av sin utveckling när studien genomfördes. Men hennes resultat och resonemang går att applicera och belyser viktiga skillnader mot klassiska etermedier. Hannah och Amanda jobbar för att lyfta fram det som är relevant och intressant för deras olika lyssnare. Genom att skapa tydliga identiteter gör de det allt enklare för lyssnarna att relatera och behålla sitt intresse.

3.4 Vardagligt berättande – form, funktion och förekomst

Norrby (1998:1) analyserar berättelser i sin avhandling *Vardagligt berättande – form, funktion och förekomst* och menar att de är en grundläggande diskurs. Genom att dela med sig av upplevelser och erfarenheter skapar vi ordning i vår tillvaro och kan förstå och tolka livssituationen vi befinner oss i. Berättelser kan vara skrivna eller talade, monologer eller dialoger och det är det vardagliga berättandet som Norrby analyserar. Hon menar att språklig form och funktion ses i förhållande till språkbrukarna, sociala varelser som har en viss kulturell gemenskap. Detta gör att ramen för analysen är interaktionellt sociolingvistisk.

Norrbys (1998:1-2) övergripande syfte ”är att studera berättandets form, funktion och förekomst i det icke-styrda, spontant uppkomna privatsamtal”. Detta gör hon genom att undersöka berättandets process och dess produkt, den avslutande berättelsen. Materialet till analysen är 12 timmar inspelade samtal där deltagarna är i blandade åldrar och både kvinnor och män deltar.

Utifrån sin analys menar Norrby (1998:5) att gemensamma historier och delade erfarenheter kan påverka ett berättande i olika samtal. Andra faktorer som påverkar är språkliga traditioner och samtalsmönster. Dessutom kan det pågående samtalet, topiker och samtalssituationen, hämma eller gynna berättelser.

Studiens resultat visar på att berättelser är ett sätt att skapa en social identitet, antingen som individ eller gruppmedlem. Den bild man ger av sig själv är beroende av samtalets sammanhang och vilka de övriga samtalsdeltagarna är. Detta betyder att individer skapar identiteter som passar in i den aktuella situationen. Vidare innebär detta att identiteter inte är statiska, till exempel är det möjligt att vara mer eller mindre ungdomlig. Vilken åldersgrupp som är ungdomlig varierar och har skiftat historiskt (Norrby, 1998:307). Resultatet visar även på skillnader i kvinnors och mäns berättande. Kvinnorna har en högre del av terapeutiskt berättande och visar sig själva som utsatta för andras handlande eller yttre omständigheter. Männerna framställer sig själva som aktiva handlingsmänniskor (Norrby, 1998:307–308).

Norrbys (1998) avhandling är ett argument för att identiteter i en podcast kan kategoriseras efter samtalets topiker. Det man berättar om hör ihop med samtalsämnet vilket gör att man kan skapa en passande identitet. Att Hannah och Amanda har en bra relation sedan tidigare och delar erfarenheter gör att de har en kulturell gemenskap och lättare kan förstärka varandras olika identiteter i samtalet.

Berättaren skapar en identitet, en bild av sig själv, men berättelserna är samtidigt känsliga för samtalskontext. Det sker på ett visst ställe och är beroende av deltagarna och situationen samt av gemensamma bakgrundskontexter. Därför blir berättelser ett sätt att även skapa gruppidentitet. Berättandet används för att förhandla och förstärka gruppens olika värderingar. Följden blir att individen anpassar sig efter gruppens normer och värderingar. (Norrby, 1998:308)

4. Teori

I kapitel 4 beskrivs uppsatsens teoretiska utgångspunkt. Här beskrivs begreppet identitet och hur det tolkas i den här uppsatsen. Termen ”making relevant” används i de engelska texterna, och översätts här till relevantgörande, där även ”orient to” kan användas synonymt. De två termerna visar att identitetsskapandet är i deltagarnas händer och betonar samtidigt att identiteter är föränderliga och inte statiska. I avsnitt 4.1 redovisas begreppet social identitet för att kunna sätta det i relation till identiteter i samtal, avsnitt 4.2. Den teoretiska bakgrunden till Erikssons (1998) avhandling presenteras i avsnitt 4.3. I detta avsnitt redovisas även ett exempel på hur identitet i samtal kan analyseras enligt Antaki och Widdicombe. Min teoretiska tolkning av samtalsanalys och dess begrepp presenteras i avsnitt 4.4. Min motivering till indelningen av identiteter till kategorier redovisas i avsnitt 4.5 och därefter, i avsnitt 4.6, redovisar jag min tolkning av begreppet identitet.

När man hör begreppet identitet tänker man oftast på den psykologiska definitionen. Charon (2007) beskriver psykologisk identitet som en process, en pågående utveckling. Enligt Charon lever vi med flera identiteter som vi växlar emellan, de är olika viktiga och framträdande vid olika tillfällen. Identiteter är alla beteckningar och kännetecken som knyts till en person och som ligger till grund för andras uppfattningar om oss och deras beteende gentemot oss. I en viss situation blir den aktuella identiteten en guide för hur man ska bemöta varandra och vilka handlingar som utförs.

I den här uppsatsen är det istället den sociala identiteten som kommer att stå i fokus. Jenkins (2008) definierar det som att identitet är en multidimensionell klassificering av vilka vi är och hur vi passar in. Antaki och Widdicombe (1998) menar att identiteter i samtal är ett sätt att visa i vilken eller vilka kategorier man hör hemma och när man identifierar sig med vad.

4.1 Social identitet

Enligt Jenkins (2008:5) är identitet den mänskliga kapaciteten (i språk) att veta ”vem som är vem” och ”vad som är vad”. Det innefattar att veta vilka vi är, vilka de andra är och att de vet vilka vi är etcetera. Det är en multidimensionell klassificering, eller en kartläggning, av vår värld och vår plats i den, dels som individer och dels som medlemmar av kollektivet. Jenkins menar också att identifiering är en process. Det är inget man kan ha, utan det är vad man gör. Vår identitet bestämmer heller inte vad vi ska göra.

4.2 Identitet i samtal

Antaki och Widdicombe (1998:1) menar att det är möjligt att lägga ett etnometodologiskt och ett konversationsanalytiskt perspektiv på identitet. De hänvisar till etnometodologen Garfinkel (1967) och hans uppfattning om att socialt liv är en kontinuerlig visning av överenskommelser mellan människor om det som sker. Detta kopplas sedan till det konversationsanalytiska perspektivet i Sacks (refererad i Antaki och Widdicombe, 1998) insikt om att människor åstadkommer en sådan lokal förståelse för att kunna utnyttja olika funktioner i vanligt tal. Med detta perspektiv menar de att identitet inte ska ses som en resurs, utan istället som något att forska vidare på.

Identiteter är i praktiken hur någon visar eller benämner att de tillhör eller inte tillhör en viss kategori. Det är möjligt för alla människor att platsa in i mer än en kategori. Analytikerns intresse är att se vilken identifiering folk använder, vilka kännetecken den identifieringen bär och hur kännetecknen bestäms (Antaki & Widdicombe, 1998:2). Enligt Antaki och Widdicombe (1998:3) finns det fem generella principer analytiker tittar på när de ska identifiera identiteter i samtal.

1. *Categories with associated characteristics or features* – Fundamental idé om att dela in enheter i olika kategorier som familjen (*family*) och medelklassyrken (*middle-class occupations*) vilket språket är ett verktyg för. Men när enheter placeras in i grupper tvingas de på kännetecken som hör till gruppnamnet och kanske inte alls till den individuella enheten. (Antaki & Widdicombe, 1998:3)
2. *Indexicality and occasionedness* – En grupp uttryck som har olika betydelse vid olika tidpunkter. Meningen av ett yttrande ska förstås i förhållande till anledningen av att det producerades, av den för tillfället bästa kategoriseringen. För en ökad förståelse är

det lättare med en större och vidare kategori än flera mindre och snävare. (Antaki & Widdicombe, 1998:3-4)

3. *Making relevant and orienting to* – Analysera enbart relevanta kategorier som samtalsdeltagarna själva refererar till. Att identifiera olika kategorier är deltagarnas uppgift. Orientera dig efter vad de har sagt, en fråga, ett påstående eller ett skämt, eller efter vem deltagaren är. (Antaki & Widdicombe, 1998:4-5)
4. *Procedural consequentiality* – Beskriva vilka folk är. Schegloff (refererad Antaki & Widdicombe 1998:5) explicitgör rekommendationen att analysera identiteter när de verkar ha synlig effekt på interaktionen.
5. *Conversational structures* – När du är i någon annans sensoriska bana kan något tolkas som meningsfullt för den andra. Du ger en signal, talet förändras för att passa den andra. Om något passar eller inte är strukturella regelbundenheter i hur tal organiseras, kallelse – respons, fråga – svar. (Antaki & Widdicombe, 1998:5-6)

4.2.1 Exempel på social identitet

Illustrationerna nedan visar hur identitet kan se ut i samtal. Exemplet återfinns i Antaki och Widdicombes bok *Identities in Talk* (1998:6) där de refererar till Schenkein (1978).

[...]		
67	→ Pete	I gather you also wanna try t'sell me
68		some insurance
69		(2.0)
70	Alan	Now- that doesn't sound like a bad
71		idea- no, ih it <u>would</u> be nice. But
72		what I'd <u>like</u> to do,
73		(3.0)
74	Alan	Uhh, do you <u>have</u> any insurance.

Exempel 1 – Samtalsidentitet – kort exempel (Hämtat från Antaki & Widdicombe, 1998:6)

Pete's uttalande på rad 67 är en identitetsrik kategorisering av Alan. Det Pete säger är en generell beskrivning av hur säljare brukar vara och hur de betar sig. Exemplet är enligt Antaki och Widdicombe ett bra exempel på hur saker kan samordnas i olika kategorier och därmed får kännetecken som hör till just den kategorin (*features associated with those categories*).

Petes yttrande är ett sätt för honom att sortera Alan i kategorin säljare. Det är inte analytikern som säger att Alan är en säljare eller att Pete tycker att han är en säljare. Poängen är att Pete behandlar och tilltalar Alan som att han är en säljare. Pete gör identiteten relevant och orienterar sig mot den (Antaki & Widdicombe, 1998:6-7).

För att förstå figur 1 redovisas nu turerna som yttras precis innan. Något har skett tidigare i samtalet som har fått Pete att relevantgöra Alans identitet.

50	Alan	Mm, hmm. It just tells you some of the
51		basic concepts. And, I give a memobook,
52	→	out. And also let me put my magic card
53	→	innit.
54	→ Pete	Your magic card?
55	→ Alan	My magic card, this makes the whole
56		thing a s- sort of a kaleida-scopic
57		experience - not really it's just,
58		y'know, uh two dimensional a(hh)c-
59		tually hehh hehh hehh hehh heh ih- it
60		all depends on y'know, what you've
61		been doing right before you, look at
62		the card I guess if it's two dimen-
63		sional.
64	Pete	Righ(h)t
65		(2.0)
66		Uhh,
67	Pete	I gather you also wanna try t'sell me
68		some insurance.

Exempel 2 – Samtalsidentitet – långt exempel (Hämtat från Antaki & Widdicombe, 1998:6-7)

”Magic card” är här en bra illustration över hur samtals regelbundenheter (*conversational regularities*) är en subtil resurs att utnyttja för att bygga identiteter i samtal. På rad 54 identifierar Schenkein (refererad i Antaki & Widdicombe, 1998:6-7) en vanlig konversationssekvens som han kallar för ”puzzle-pass-solution sequence”. Det innebär att den första personens tur innehåller något som den andra talaren ser som en gåta vilket får den första talaren att förtydliga sitt yttrande. Möjligheten finns att Alan använde sekvensen till att skapa nyfikenhet kring referensen ”magic card”. Han vet att det kommer att leda till en ”pass” reaktion från Pete som i sin tur leder till att Alan får mer plats till att utveckla sitt resonemang och introducera nytt material.

Uttrycket ”kaleidoscopic experience” kan förändra interaktionens identitet, från säljare till en mindre seriös säljare, någon som använder droger. Den ”nya” identiteten kan vara en som han

vanligtvis inte vill visa upp eller bli förknippad med. Det är miljön som påverkar Petes yttrande på rad 67 (*occasions*). Det skapar uppfattningen att Pete benämner Alan som säljare i relation till droganvändare. Det är samtidigt ett sätt att få samtalet tillbaka till försäkringar. Procedurens följd (*procedural consequentiality*) finns i Alans reaktion på rad 70-74 efter att Pete kallar Alan för säljare på rad 67. En tolkning är att Alan inte avvisar beskrivningen som säljare rakt av, men att det är finare än det han gör. Istället för att säga att det är hans yrke, behandlar han Pete som att han har kommit på ett nytt yrke, han retas. Det här får effekt, Petes avslag av den andra identiteten blir nu en bekräftelse. Det kan inte vara en dålig idé för en säljare att sälja försäkringar, men det kan vara det för någon som inte försöker. Alan behandlar Petes yttrande som en konsekvens, genom att ta det som ett skämt hanterar han det som ett hot till den alternativa identiteten han inte vill avslöja. Genom att avvärja hotet kan han återgå till ett seriösare register och fortsätta samtalet som en korrekt säljare (Antaki & Widdicombe, 1998:7-9).

4.3 Eriksson om identitet i samtal

Här presenteras den teoretiska bakgrunden till Erikssons (1998) studie om åldersidentiteter. Studiens metodiska och teoretiska bakgrund bygger på den sociologiska varianten av samtalsanalys som ofta faller under benämningen CA. I studien tar han hänsyn till ett antal begrepp varav ett är kontexten. Kontext definierar han som "ett ömsesidigt beroende mellan en handlings utformning, innebörd och den kontext i vilken den förekommer" (Eriksson, 1998:107). Samtalsdeltagarens handling är även utformad och måste förstås i förhållande till en vidare social kontext, exempelvis den aktivitet som samtalet bedrivs i, syftet eller deltagarnas identiteter och relationen mellan dem. Identitet menar Eriksson kan beskrivas på många olika sätt, en person kan beskrivas som kvinna, gammal, svenska, stockholmsbo och så vidare. Vilken identitet som gäller vid ett visst tillfälle kan inte bestämmas i förhand och beror istället på relevansen av de yttranden som skapas i samtalet och utformningen av yttranden, vilka deltagarna ska vara orienterade emot. För att språkanalytikern ska kunna visa relevansen hos identiteten måste man visa att identiteten är relevant just då i samtalet och inte att det bara brukar vara så (Eriksson, 1998:107).

Eriksson (1998:108) refererar till Zimmerman som menar att begreppet identitet inte är enhetligt utan kan förekomma på olika nivåer inom interaktionen. *Diskursidentiteter* är knutna till en lokal utveckling av samtalets interaktion, exempelvis talare-lyssnare eller frågeställare-svarande *Situationella identiteter* är bundna till specifika situationer, vanligtvis läkare-patient eller lärare-elev. *Kategorisk eller transportabel identitet* är vanligtvis synlig och kan följa en

viss person i flera situationer, den behöver inte nödvändigtvis finnas i varje situation eller vara en del av interaktionen. Den kan även tillskrivas efter kulturella eller fysiska kännetecken och ligger till bas för kategorisering.

4.4 Samtalsanalys

Samtalsanalys är ofta synonymt med engelskans *conversation analysis* (CA) som fokuserar på frågor om betydelsen och kontexten i interaktionen och hur det i sin tur länkas ihop med sekvensen. Inom CA finns det en teori som argumenterar för att sekvenser av handlingar är en central aspekt för den sociala kontexten. Det innebär att en handlingar mening formas av tidigare handlingar och att de skapas och påverkas av varandra. Social kontext är dynamisk och uttrycks genom den sekventiella interaktionens organisation (Heritage, 1998:3).

4.4.1 Institutionella och vardagliga samtal

Institutionella samtal, formella, definieras av att de används för att lösa en uppgift, har en bestämd struktur, klar rollfördelning och kännetecknas av asymmetri i interaktionsmönstret och deltagarnas kunskap, kompetens och erfarenhet. Den institutionella representanten, den som styr samtalet, hanterar interaktionen likartat och opersonligt oavsett klient, men kan anpassa tilltalssätt för att upprätthålla en god arbetsrelation. (Adelswärd, 1995:117)

Ett vardagligt samtal kan vara ett middagssamtal mellan nära vänner. Utan problem hittas ett gemensamt samtalsämne och alla är delaktiga. Samtalet flyter på smidigt och rör sig naturligt mellan olika ämnen. Något samtalsämne kan ha många ämnesbyten och i ett annat behandlar man ett ämne under en längre tid. Vissa stunder kan det vara en samtalsdeltagare som dominerar samtalet och andra stunder är bytena mellan talare tätare. (Norrby, 2014:178–179)

Genom att identifiera ifall podcasten är ett institutionellt eller vardagligt samtal blir det lättare att se hur Hannah och Amanda identifierar sig och varför. Samtidigt är detta något som i relativt hög grad kan påverkas av samtalets kontext och hur de betar sig. Detta kan kopplas till Erikssons (1998) teorier om hur identiteter inte kan bestämmas på förhand utan att de skapas i samtalet och mot den person eller den händelse samtalsdeltagarna ska vara orienterade mot.

4.4.2 Topiker

Topiker är det som driver ett samtal framåt och gör det levande. Enligt Norrby (2014:177–178) är topiker den svåraste enheten att beskriva ur ett strukturellt perspektiv då det skiljer mellan institutionella och vardagliga samtal. I institutionella samtal är de övergripande

samtalsämnen bestämde i förväg, exempelvis i form av en dagordning eller intervjufrågor. Här är det samtalsledarens uppgift att se till att samtalet följer dessa planerade samtalsämnen. Vanligt är också att markera övergången från ett ämne till ett annat, *Nu går vi vidare till nästa punkt* eller *Nu ska vi prata lite om ditt arbete*. I ett vardagligt samtal saknas tydliga gränser mellan olika topiker, samtalsämnen flyter ihop.

Att deltagarna i samtalet talar om olika topiker gör att olika identiteter kan träda fram och bli synliga. Genom att undersöka samtalets topiker kan man få fram om det finns några få övergripande eller många mindre. Identifierar de sig alltid med det de talar om?

4.4.3 Grönt ljus

För att alla samtalsdeltagare inte ska tala i mun på varandra finns det turtagningsregler för hur ordet fördelas. Vid en formell diskurs som en intervju eller ett förhör är det lätt att identifiera turtagningen, ordet fördelas av intervjuaren eller förhørsledaren. Men i de flesta informella samtal finns ingen talarlista eller en utsedd samtalsledare. Trots att ordet är fritt följer deltagarna de gällande turtagningsreglerna, utan dem skulle samtalet inte fungera. Oavsett typ av samtal utgår de från samma uppsättning turregler. Då samtalsdeltagarna omedvetet observerar dessa regler uppfattar vi samtalen som oproblematiske. (Norrby, 2014:122)

Detta är intressant att analysera i förhållande till samtalets form. Fredagspodden är i grunden ett institutionellt samtal med formen av ett vardagligt. Hannah kan ses som en samtalsledare som vid vissa tillfällen styr samtalet.

4.4.4 Kommunikativa strategier

Människor i en kulturgemenskap kan ha olika stor paustolerans vilket beror på samtalsdeltagarnas kommunikativa strategier. Detta kan de använda för att betona närhet och engagemang eller oberoende och distans. I allmänhet blir pauserna längre när faktorer som oberoende, distans och respekt ska betonas. Ett samtal med närhet och engagemang utmärks istället ofta av kortare pauser. Dessa kommunikativa strategier kan användas av en och samma person beroende på vem man talar med för tillfället, var man befinner sig och vilket syfte samtalet har. (Norrby, 2014:131)

Ett vardagligt samtal har inte ett lika tydligt mål som ett institutionellt, exempelvis att ställa en diagnos. Vardagssamtalen har istället en social funktion, vi skapar och underhåller relationer samtidigt som vi bekräftar sociala roller. I vardagssamtalen blir då den kommunikativa strategin att bygga samtalet på samarbete istället för konkurrens samt respekt

och hänsyn istället för utmaning och konfrontation. Det övergripande målet för det vardagliga samtalet kan vara att skapa gemenskap och förståelse, men de olika deltagarna kan ha olika kommunikativa delmål för att nå dit. Att samtalsdeltagarna har olika kommunikativa strategier gör att missförstånd kan uppstå. En samtalsdeltagare kan vara avvaktande och tyst för att visa hänsyn till den som talar vilket av talaren kan uppfattas som ointresse eller nonchalans. (Norrby, 2014:214)

Begreppet kommunikativa strategier använder jag mig av i studien för att se hur de gör för att nå sina identiteter. Det är i grunden ett institutionellt samtal med utformningen av ett vardagligt samtal vilket gör det intressant att undersöka hur de skapar och bekräftar varandras identiteter. En viktig del av detta är uppbackningar som redovisas i nästa avsnitt.

4.4.5 Uppbackning

Enligt Linell och Gustafsson (1987:62–63) är uppbackningar yttranden eller andra vokala eller icke-vokala signaler som ger återkoppling till den som talar och inte för att begära ordet. Vokala ljud kan vara *mm* eller *ja* och icke-vokala signaler nickningar, blickar eller leenden. Uppbackningarna används av lyssnaren för att visa att man hört, förstått eller accepterat det som talaren säger. Om motsatsen sker, att lyssnaren inte har hört, förstått eller accepterat kan det uppstå ett replikskifte eller responser på frågor. Det blir då ett reparationsdelspel eller ett meningsutbyte.

Lyssnaren använder uppbackningar för att signalera till talaren att han eller hon kan fortsätta sin tur och allmänt ses funktionen som sekundär till talaren. Linell och Gustafsson (1987:63) hänvisar till Schegloff (refererad i Linell & Gustafsson, 1987:63) som menar att lyssnaren alltid ger uppbackningar, men att det kan vara oklart om uppmärksamheten, förståelsen och instämmandet är medvetet. En person kan pricka in uppbackningar på rätt ställe i ett samtal utan att egentligen lyssna och bry sig om det som sägs. I telefonsamtal kan en lyssnare som slutar med uppbackningar få talaren att upphöra med sin monolog.

I praktiken kan det vara svårt att skilja mellan repliker och icke-repliker. Följande används för att precisera begreppet uppbackning. En uppbackning får inte komma efter en verbal respons från lyssnaren. En signal från lyssnaren är enbart en uppbackning om talaren fortsätter att tala, utan att byta ämne eller hejda sig. Tystnar talaren så länge att tystnaden ses som en paus i samtalet klassas lyssnarens yttrande som en replik och inte en uppbackning. Typiska

uppsbackningar är tystare än vanligt tal och uttrycks ofta samtidigt som den andre talar vilket gör att det inte uppfattas som ett försök att avbryta. (Linell & Gustafsson, 1987:63–64)

I den här studien är uppsbackningar intressanta för att se ifall de används för att bekräfta varandras identiteter. Genom att låta den andre fortsätta ha kvar turen blir den därmed längre och identiteten har en möjlighet att bli allt tydligare.

4.4.6 Kontext och kotext

Allt som bidrar till interaktionen i ett samtal är kontextberoende alternativt kontextförnyande. Inom CA ses en kommunikativ situation som en dynamisk process. Den sociala, samhälleliga och kulturella kontexten är det som kallas för den yttre kontexten. Den här typen av kontext är vanlig inom den traditionella sociolingvistikens som förklarar språkligt beteende med hjälp av åldersmässiga, könsrelaterade och sociala faktorer (Norrby, 2014:43). Samma kulturella och sociala faktorer används inom forskning med etnografisk inriktning. Hymes (refererad i Norrby 2014:44) benämner de begreppen som kommunikativ kompetens och situationskontext. Vanligt inom samtalsanalys är att kontext används synonymt med begreppet språklig kontext, ett uttryck eller en mening måste placeras i ett sammanhang. Kontext kan vara större än språklig kontext utan att vara så stort som kulturell eller social kontext. I likhet till yttre kontext finns begreppet inre kontext som är själva samtalskontexten. Den inre kontexten är mer omfattande än språklig kontext då den inbegriper pauser och taltempo (Norrby, 2014:44). En snävare definition av kontext är kotext. Kotext blir då en språklig kontext, talet som sker före eller efter ett visst yttrande. Kontexten blir då ett större sammanhang där språkliga yttranden föds (Norrby, 2014:45).

I den här studien tar jag hänsyn till kontexten för att kunna förstå mitt material. För att veta när de talar om sina barn och intar sin mammaidentitet måste jag ta hänsyn till en större social kontext med tidigare kunskap om barnens namn. Kotext används för att avläsa vid vilket yttrande de går in i en identitet.

4.4.7 Samtalsdominering

Enligt Linell (1990:158) är dominans i interaktion multidimensionell. Det finns många olika sätt att dominera ett samtal, till exempel att äga eller kontrollera det som sker mellan samtalsdeltagarna. Det finns minst fyra delar som räknas med i dominansen: mängd av tal, semantisk dominans, interaktionell dominans och strategiska val. Till den första dimensionen är det den som talar mest som dominerar. Semantisk (ämnes-) dominans har den part som

introducerar och bibehåller flest ämnen. Interaktionell dominans får den part som hanterar flest asymmetriska strukturer i form av initiativ- och responsstrukturer. Till den sista dimensionen är det den med flest starka, och färre svaga, strategiska val som dominerar. Strategiska val är en speciell typ av samtalsdominans, du behöver inte tala mycket eller göra många bra strategiska val, det viktigaste är att du gör minst ett fåtal uttalade och innehållsrika på strategiska ställen i samtalet.

Det är intressant att undersöka förhållandet mellan vem som dominerar samtalet och vem som får flest tydliga identiteter. Att en part dominerar samtalet kan kräva fler och mer noggranna strategier av den andra parten för att kunna relevantgöra sin identitet. Alternativt kan det vara så att den som dominerar samtalet relevantgör identiteter för båda parter.

4.5 Uppsatsens tre olika identitetskategorier

Det är svårt att dela in Hannah och Amanda i bestämda kategorier. Svårigheten med kategorier nämns i Antakis och Widdicombes fem generella principer för identiteter i samtal. I Hannah och Amandas podcast är det många olika nyanser av deras identiteter som synliggörs vid olika tillfällen. Att specificera vilka dessa olika kategorier skulle kunna vara är svårt, nästintill omöjligt, då de alla har en mängd olika kännetecken. Ett exempel på detta är kategorin familj, de är dels systrar, men har även sina egna familjer med man och barn. Det är även svårt att veta hur mycket av en social kontext som ska räknas in. Det viktigaste i analysen är att identifiera de identiteter som de själva relevantgör (*making relevant and orienting to*) i sin podcast och varför de skapas just då. Att de tydliggör flera olika identiteter i podcasten tydliggör att deras identiteter är dynamiska istället för statiska.

I uppsatsen definieras tre olika kategorier för materialets olika identiteter trots att det egentligen inte rekommenderas inom samtalsanalysen. Podcastdeltagarnas olika identiteter är identifierade utifrån samtalets topiker vilka kan delas in i tre olika kategorier. Att samtalsdeltagarna relevantgör sina identiteter i förhållande till topikerna motiverar att även dela in dem i kategorier. De tre valda kategorierna för identiteterna är Hannah och Amandas privata identitet, mammaidentitet och karriärsidentitet. Detta blir en naturlig indelning då de flesta människor lever efter detta i sitt vardagliga liv. De tre identiteterna är inte heller några som enbart uppstår i interaktionen utan de är transportabla och följer Hannah och Amanda i flera situationer, se avsnitt 4.3. Hur Hannah och Amanda är privat, som mammor eller som karriärskvinnor existerar inte bara i podcasten utan i alla situationer de deltar i vilket befogar en kategorisering. Att de tre identiteterna är transportabla gör att de är gemensamma för

podcastens alla avsnitt och att Hannah och Amanda alltid i viss mån identifierar sig enligt dessa tre kategorier.

Norrby (1998) menar att berättelser är ett sätt för människor att skapa sociala identiteter. Jag anser att detta är ett sätt att motivera indelningen av identiteter i kategorier enligt samtalets topiker. När Hannah och Amanda berättar om sina barn är det samtalets topik. Att de berättar om sina barn gör att de kan skapa och omdefiniera sina identiteter som mammor, den bild de ger av sig själva. Om den andra personen då använder uppbackningar blir det ett sätt att förstärka identiteten och göra den relevant enligt Antaki och Widdicombes (1998) resonemang. Detta i relation till deras användning av Engbloms (2004) inkluderande och exkluderande *vi* gör det möjligt för Hannah och Amanda att skapa en relevant gruppidentitet.

Dock kan identiteter vara komplexa. En person kan relevantgöra två identiteter samtidigt i förhållande till en topik. Att göra detta kan vara en strategi för att göra en poäng med sitt yttrande. Ett exempel på detta är när Amanda relevantgör både sin privata identitet och sin mamma identitet, se exempel 4 i analysen. Trots att det är en topik väljer jag att analysera det som två identiteter då de är transportabla vilket innebär att hon alltid förhåller sig till dem.

4.6 Kommentar om begreppet identitet

Begreppet identitet används här som ett socialt begrepp och inte ett psykologiskt. Det som undersöks är hur identiteten formas i det Hannah och Amanda säger och hur de väljer att identifiera sig själva inför varandra och podcastens lyssnare. Dels är detta hur de identifierar sig var för sig och dels hur de identifierar sig tillsammans. Det intressanta i sammanhanget är alltså vilka identiteter de tydliggör och förmedlar i podcasten. Social identitet är inte något bestämt och oföränderligt utan något som kan skifta ett flertal gånger under samtalet beroende av vad de samtalar om just då.

5. Metod

I detta kapitel redovisas uppsatsens metod, hur jag har tolkat och använt olika begrepp inom samtalsanalys, *conversation analysis*, 5.1. Därefter, 5.2, redovisas det hur materialet för uppsatsen har transkriberats.

5.1 Samtalsanalys

Identitet i samtal uppstår i interaktionen mellan samtalsdeltagarna och för att fånga detta har jag gjort en topikanalys med utgångspunkt i *conversation analysis*. Jag anser att samtalsdeltagares identiteter ofta är kopplade till samtalets olika topiker. Detta förstärks av Erikssons (1998) teori om att identiteter inte kan bestämmas i förhand utan beror på relevansen hos de yttranden som skapas och utformas i samtalet. Identiteten måste vara relevant just då i samtalet för att den ska räknas och det kan den bli i förhållande till det som sägs, topiken.

Jag har identifierat samtalets olika topiker genom att titta på vad de pratar om och ifall detta skiftar under samtalets gång. Hannah och Amanda talar om många olika saker och flera topiker återkommer flera gånger under samtalet. När de talar om sång har jag nämnt det som en topik. När de byter och börjar tala om en artikel i magasinet Elle har jag nämnt det som en annan. När de börjar prata om något annat har jag tittat efter ifall de även bekräftar en annan identitet än deras nuvarande genom att använda sig av uppbackningar. De olika identiteterna har tre gemensamma nämnare, de handlar om familjen, arbetslivet eller om deras privatliv. Därför valde jag att dela in topikerna i tre olika kategorier trots att det egentligen går emot vad samtalsanalys är och innebär.

Moberg (2010:196) menar att CA är strikt och att enbart det observerbara beteendet ska analyseras. Analysens fokus ska bland annat vara på sekvenser, turer och deltagarperspektiv. Antaki och Widdicombe (1998) menar istället att språket gör det möjligt att identifiera sig med olika kännetecken. Dessa identiteter kan sedan användas för att visa vilken kategori man tillhör, men faran är att man får kännetecken som inte stämmer överens med vem man är. Genom att identifiera samtalets olika topiker med hjälp av samtalsanalys blir det möjligt att skapa kategorier för hur samtalsdeltagarna identifierar sig själva. De tre identitetskategorierna är privat identitet, mammaidentitet och karriärsidentitet. Att identiteterna är transportabla gör det rimligt att kategorisera dem.

Exempel (I) nedan exemplifierar Hannah och Amandas privata identitet. Det är ett tydligt exempel där de talar om sig själva. Amanda skulle vilja kunna sjunga som Beyoncé vilket Hannah skämtar om, hon har skratt i rösten när hon börjar tala och skrattar sedan när Amanda sjunger. Det är även ett exempel på hur en identitet i deras podcast bekräftas av den andra personen. Här är det Hannah som ger Amanda uppgiften att sjunga vilket hon accepterar och genomför. Hannah bekräftar sedan Amandas agerande med att skratta och säga ”ja exakt”.

(I)

7 H amanda du vill ju ha en *röst* som beyonce
8 A *jo jag vet ja jag blev så su:gen nu när jag hade en
9 riktig mick framför mig* att jag hade kunnat bara halo:
10 halo: SJUNGER
11 H SKRATTAR ja (.) exakt
12 A ni hör ju att jag inte e som <beyonce>

Transkriptionen i exempel (I) är även ett exempel på att podcasten i grunden är ett institutionellt samtal med en vardaglig form. Det är precis i början av podcasten och Hannah har ordet när hon ger turen till Amanda. Hannah fungerar här som en samtalsledare samtidigt som det är ett vardagligt samtal där båda två är delaktiga. Fredagspodden har jag identifierat som ett institutionellt samtal med formen av ett vardagligt samtal. Detta för att podcastens innehåll och topiker upplevs som förutbestämda och planerade i större drag. Det spontana talet och den hjärtliga tonen bidrar till att podcasten upplevs som mer informell och vardaglig. Genom att identifiera samtalets form blir det lättare att få en förståelse för hur Hannah och Amanda skapar identitet i podcasten. Jag valde att analysera en podcast med ett mer vardagligt samtal då jag ser det som en större möjlighet för deltagarna att relevantgöra olika identiteter. Att de relevantgör olika identiteter ger möjligheten att i större drag analysera hur identiteter bekräftas eller förnekas.

Exempel (II) är inte ett lika tydligt exempel. Hannah och Amanda talar fortfarande om att sjunga och har kvar sin privata identitet, men Amanda börjar på rad 37 prata om sina barn. Här relevantgör hon till viss del en ny identitet, mammaidentiteten, som Hannah bekräftar på rad 42. Det här är ett gränsfall och jag har valt att räkna det som två olika identiteter då hon relevantgör och relaterar till att hon är mamma för att kunna göra en poäng i sitt yttrande.

(II)

31 o då undrar jag så här (.) <vilken låt skulle du sjunga
32 om du skulle söka till idol> för man *vet ju ändå vilken
33 man tycker att man är ganska bra på*
34 A du jag har en låt(.) som e (.) >jag vet inte vad de< är
35 <men jag får så jävla bra röst>
36 H SKRATTAR ne:
37 A *jo och de e så sjukt för SKRATTAR den sjunger jag ofta
38 för den e för en sångbok för typ charlie och francis och
39 njuter av min egen röst för att den är så bra (.) när jag
40 sjunger den här* o de e den här NYNNAR jag kommer inte
41 sjunga den nu
42 H jo

Exempel (III) visar Amandas mammaidentitet. Hon pratar om sin dotter Charlie som precis har börjat skolan och vill vara som alla andra. Hannah bekräftar Amandas omdefinierade mammaidentitet med hjälp av uppbackningar. Amanda har redan nämnt sina barn och skapat en mammaidentitet när hon nämnde barnen på rad 37-41. Därför har jag valt att se detta som en förstärkning av en befintlig identitet.

(III)

342 H man vill inte alls va den där >pojkflickan som ska
343 sticka ut< o så där man vill liksom ha: likadan väska
344 eller samma [eller stil eller vad de är]
345 A [ja de e som charlie nu] som börjar skolan
346 H ja
347 A de e väldigt mycke så här (.) va alla andra har för nått
348 skolväska=
349 H m:
350 A =ja fattar de
351 H ja
352 A för allting annat är så:: nervöst då e ju de där typ de
353 enda man kan liksom (.) känna sig lite säk- varför ska jag
354 tvinga henne att sticka ut just nu i denna känsliga (.)
355 ehh [liksom]=
356 H [ne:j]
357 A =lilla perio:d första veckorna i skolan=
358 H ja
359 A =de e klart att hon ska ha: likadana inneskor som de andra
360 tjejerna i klassen

I exempel (IV) relevantgör Hannah sin karriärsidentitet. Hon går från att de tillsammans pratar om att vara osäker på sig själv till om när hon blev chef, rad 475-476. Här övergår Hannah från sin privata identitet till hur det är att vara chef och hur hon har upplevt det. Amanda bekräftar hennes nya identitet med uppbackningar samtidigt som Hannah talar.

(IV)

464 A ja: men verkligen o ja:ge (.) man kan ju verkligen se på
465 (0.5) för det handlar ju om att våga om att likaväl som
466 att man vågar klä sig i de kläder man vill handlar det
467 om också om vad man tycker
468 H ja: men absolut
469 A ordentligt eller står för eller
470 H absolut
471 A de finns ju perioder i livet man inte vågade göra det
472 heller
473 H ja men e så [sant]
474 A [för] man inte hade kraften till det
475 H jag tänker såhär när jag började jobba liksom på:
476 chefposition i media:branschen
477 A ja
478 H då var ja ju liksom inte alls speciellt säker >jag va
479 ganska osäker o jag kände så här< jag måste lä:ra mig
480 spelreglerna här o [hu:r]=

481 A [m:]
482 H =liksom snacket o jag visste inte riktigt [så här]=
483 A [m:]

För att kunna se hur deltagare i ett podcastsamtal relevantgör och bekräftar olika identiteter bygger uppsatsens analys på en podcast med två deltagare. I en podcast med en deltagare är det inte möjligt att analysera hur identitet förhandlas fram och bekräftas av någon annan. I ett podcastsamtal med fler än två deltagare blir mängden identiteter som relevantgörs mycket större och de olika deltagarna kan både bekräfta och förneka en viss identitet.

För att se hur Hannah och Amanda bekräftar, eller förnekar, olika identiteter har jag tittat på deras användande av kommunikativa strategier. I uppsatsen innebär det hur de gör för att nå sina identiteter, det vill säga hur de specifikt skapar och bekräftar dem. Hit räknas även att analysera och identifiera olika typer av uppbackningar då jag anser att de används till att bekräfta varandras identiteter. Genom att låta den andra personen behålla samtalssturen har dennes identitet en möjlighet att utvecklas och därmed bli allt tydligare. Detta exemplifieras i exempel (III). Hannah bekräftar ytterligare en gång Amandas mammaidentitet. Hon använder uppbackningar för att bekräfta och uttrycker ofta dessa utan att försöka ta turen från Amanda. Hannah låter samtidigt Amandas turer ha olika längd och uppbackningarna blir ett sätt att visa för Amanda att hon hör vad hon säger.

Då identiteter skapas i interaktionen är det viktigt att ta hänsyn till samtalets kontext. För att kunna identifiera och grovt kategorisera Hannah och Amandas identiteter har jag tagit hänsyn till kontext och kotext. Genom att ta hänsyn till en social, vidare, kontext har vissa identiteter blivit lättare att identifiera. Ett exempel på detta är deras mammaidentitet. Amanda säger inte att hon är mamma till Charlie och Francis vilket man kan veta av tidigare kunskaper om Hannah och Amanda. Antingen har man kanske lyssnat på deras podcast tidigare eller läst något om dem. Hannah och Amanda är två kända medieprofiler så antingen kan man ha uppmärksammat dem någonstans eller googlat dem för mer information. Eller så drar man den slutsatsen ur att hon sjunger för dem ur en sångbok. Kotext har jag observerat och använt för att avgöra när i samtalet bytet sker mellan två olika identiteter. Genom att känna till och ha förståelse för kontexten kan fler nyanser av en identitet bli tydliga och därmed hur identiteter kan skapas och utvecklas. Det viktigaste att komma ihåg är att en identitet är dynamisk och i ständig förändring.

5.2 Transkribering

Podcasten har transkriberats enligt Norrbys transkriptionsnyckel, se bilaga 1. Transkriptionen är inte detaljrik då jag till största del varit mer intresserad av större drag i samtalet och inte små tonändringar. Jag har använt transkriptionen till att identifiera topiker och samtalston. För topikanalysen har jag använt transkriptionen för att lättare kunna identifiera olika topiker och när bytet sker mellan dem för att se hur de skapar och bekräftar olika identiteter. Samtalstonen har jag analyserat för att kunna avgöra om det är ett institutionellt eller ett mer vardagligt samtal. Hit räknas taltempo, skratt, överlappande tal, samtalsdominering och röstförställande. Då en transkription aldrig kan bli en exakt återgivning av ett samtal har jag använt mig av både inspelningen och transkriptionen för att lättare kunna avgöra vad det är som sker på ett specifikt ställe i samtalet.

6. Analys

Fredagspoddens avsnitt *181 Den sköna "alla andra"-uniformen* är inspelat på Perfect Day Media's kontor i centrala Stockholm och närvarande i rummet är Hannah och Amanda. Då detta är avsnitt 181 tar de för givet att de flesta som lyssnar redan vet en del om dem, till exempel vad deras barn heter och hur de brukar prata i sin podcast. Lyssnarna känner till kontexten och Hannah och Amandas sociala identiteter. Deltagarna i podcasten är två systrar, Hannah och Amanda, vilket kan påverka samtalets innehåll och utveckling samt vilka identiteter de väljer att visa. Att de har möjligheten att välja vilka identiteter de vill relevantergöra när i samtalet gör det även möjligt för dem att påverka hur de uppfattas av podcastens lyssnare. De behandlar och talar om självupplevda saker och händelser. Podcasten har tre övergripande identiteter genom hela samtalet som rymmer flera mindre identiteter. De övergripande är deras privata identitet, mammaidentitet och karriärsidentitet. Det är dessa övergripande identiteter som kommer att analyseras i följande kapitel.

6.1 Privat identitet

I podcasten har Hannah och Amanda en grundläggande identitet som jag kallar för deras privata identitet. Här kategoriseras det språkliga beteende de har emellan sig som två systrar. Hit räknas hur de är som sig själva, när de inte är med sin familj, på jobbet eller liknande. De skämtar och skrattar med varandra samtidigt som de har en hjärtlig ton.

Podcasten inleds med att Hannah identifierar sig som Hannah genom att tilltala Amanda med hennes namn, rad 7 i exempel 1. Detta är en kommunikativ strategi för att hjälpa podcastens

lyssnare att avgöra vilken röst som tillhör vem. Samtidigt blir det också ett sätt att relatera Amanda till podcastens första topik. Att tilltala Amanda med namn gör det extra tydligt att det är hennes tur att tala, Hannah ger henne grönt ljus. Hannah har precis hälsat alla välkomna och ordet är fritt. Att det är Hannah som har presenterat sponsorerna och inlett podcasten utser henne till tillfällig samtalsledare trots att detta oftast inte finns i informella samtal. Detta kan försvaras med att inledningen har en mer formell ton för att på ett bra sätt presentera sponsorerna, den mer informella tonen kommer längre fram.

(1)

1 H vi är så glada och tacksamma att fredagspodden sponsras
2 av(.)<Natural cycles> (.) <Triumph Amorett>(.) <TV-serien
3 Proof> på TNT (.) och kicks (.) just nu har kicks tjugi
4 procent rabatt på foundations från utvalda märken
5 H he:j o välkomna till (.) fredagspodde[loddin]
6 A [joho:::]
7 H amanda du vill ju ha en *röst* som beyonce
8 A *jo jag vet ja jag blev så su:gen nu när jag hade en
9 riktig mick framför mig* att jag hade kunnat bara halo:
10 halo:
11 H SKRATTAR ja (.) exakt
12 A ni hör ju att jag inte e som <beyonce>
13 SJUNGER TILLSAMMANS BEYONCE
14 H *jag kan ju inte ens låten*
15 FORTSÄTTER ATT SJUNGA TILLSAMMANS
16 SKRATT
17 A *halo är en väldigt svårt låt*
18 H otro::ligt svår [låt
19 A [halo: halo:
20 H a men du amanda det e ju roligt då faktiskt ändå för mitt
21 favoritprogram går ju nu (.) idol
22 A a
23 H det e mitt favoritprogram
24 A a
25 H det är det enda jag vill se (.) människor som är duktiga på
26 att sjunga=
27 A ja

Hannah utser den aktuella topiken på rad 7 i exempel 1 när hon säger att Amanda vill kunna sjunga som Beyoncé. Det blir samtalets utgångspunkt utifrån vilken de får skapa podcastavsnittets första identitet. Amanda svarar på Hannahs tur genom att bekräfta påståendet, hon erkänner att hon vill sjunga *Halo*, och Hannah bekräftar detta genom att skratta, rad 11, hon backar upp Amandas tur och sång. De har nu tillsammans skapat en grundläggande identitet för avsnittet, deras privata identitet. Identitetens huvuddrag är att de vågar vara sig själva i varandras sällskap och göra sådant man vet att man inte är så bra på, man bjuder på sig själv. I exempel 1 skapas Amandas identitet i interaktionen, hon börjar sjunga. Hon vågar visa för Hannah och lyssnarna att hon inte kan sjunga och är medveten om det. När Hannah skrattar åt Amanda förstärker det Amandas privata identitet att hon trots allt

bjuder på sig själv. Att Amanda faktiskt sjunger och inte bara pratar om det ger lyssnarna en möjlighet att skapa sig en egen uppfattning. Den privata identiteten förstärks ytterligare under kommande turer genom att de förhåller sig till kategorin och bekräftar varandras privata identiteter. De är medvetna om att de inte kan sjunga låten, Amanda på rad 12,17 och Hannah på rad 14, 18. Att de är medvetna om detta och skämtar om det förstärker deras privata identitet, de skämtar om det som händer.

På rad 20 i exempel 1 byter Hannah delvis topik och går från sångdrömmar till att diskutera tv-programmet Idol. Trots att de fortfarande pratar om sång blir nu kategoriseringen en annan. De har tidigare pratat om att sjunga och viljan att kunna göra det fantastiskt till att de nu tittar på tv. Här är det Amanda som på raderna 22, 24 och 27 förstärker Hannahs identitet som tv-tittare genom att backa upp det hon säger med uppbackningarna *a* och *ja*.

På rad 273-289 i exempel 2 har Amanda en annan privat identifiering. Det som har hänt innan rad 273 är att hon har identifierat sig med andra kvinnor som ofta känner sig mindre coola och inte har koll på senaste trenderna, de är osäkra på sig själva. Hannah tycker inte att detta stämmer in på Amanda och väljer att poängtera detta för henne. Hon tycker inte att Amanda ska identifiera sig med något töntigare då hon är coolare än så. Genom att tilltala Amanda med namn på rad 273 gör hon budskapet personligare och signalerar för lyssnarna att hon främst riktar sig till Amanda. Amanda använder sig av uppbackningar på rad 274, 277, 280 för att visa att hon förstår vad Hannah menar, att hon inte ska ha den identiteten. På rad 285 till 289 ger hon ett exempel på varför man ändå kan känna så ibland, töntigare än andra och att man egentligen bara vill passa in. Även i det här exemplet blir den privata identiteten att de ska våga vara sig själva och stå för det de tycker. Även här bjuder de på sig själva, men på ett mindre skämtsamt sätt. Här är huvudämnet deras inre tankar och hur man uppfattar sig själv. Det är ett ämne som många av deras lyssnare kan känna igen sig i och relatera till, att man ofta jämför sig med andra och hur det känns.

(2)

266 A [som gör] att helt plötsligt så känner man
267 sig liksom lite dum för att man har fyra läppstift o man
268 knappt nåt av dom tycker man en fint å för man e liksom
269 ängslig i de där(.)jag är ju inte så självsäker det e väl
270 det jag ska komma fram till då o det var de som amy
271 schumer sa så bra (.) att jag måste göra mig jättefi:n för
272 att för att känna mig fi:n å jag måste liksom att
273 H <det jag vill säga då till dig amanda>
274 A ja
275 H ja förstår precis va du menar men <ja tror att de där
276 andra (0.5) är mycket ängsligare än de du är>

277 A ja >vet<
 278 H för grejen e så här att då har man liksom gått <en
 279 dubbeltvist i de>=
 280 A m:
 281 H =för om jag skulle va så här (0.5) a men @>jag e liksom så
 282 här att grabbarna bara kör och ja dricker bärs bara för
 283 att jag tänker inte på nåt<@ så här frångå alla saker och
 284 ting som e så här tjejjigt då då inom citationstecken=
 285 A =typ den här då (1.0) >@mina tjejkompisar bara skrattade
 286 åt mig för att jag skulle aldrig sätta på mig höga klackar
 287 för jag blir så vild på fyllan så jag bara med grabbarna
 288 så kör o dansar@< då känner man sig ju jättetöntig bredvid
 289 som har små klackar o har försökt göra sig fi:n

Exempel 2 visar hur man kan låta någon annan bekräfta ens identitet som något bättre än hur man uppfattar sig själv. Amanda säger att på rad 266-272 att hon uppfattar sig själv som ängslig och osäker på sig själv. När Hanna på rad 273 och 275-276 säger att det finns andra som är mycket ängsligare än Amanda svarar Amanda ”ja vet”. Detta kan innebära att hon vill kunna framhäva sig själv som något bättre än vad hon gör, men att hon låter Hannah ge den bilden av henne istället. Här kan Hannah använda vad Eriksson (1998) kallar för *andrahandserfarenhet*, hon använder kunskap från sitt sociala nätverk, om kompisar och bekanta, för att tydliggöra Amandas privata identitet. Hade hon uttalat ett *vi* hade hon kunnat skapa ett exkluderande *vi* enligt Engblom (2004). Hannah hade då kunnat skapa ett exkluderande *vi* genom att tilltala ängsligare personer som *de*, rad 275. Det exkluderande *vi*-et skulle då kunna användas för att skilja Amanda från dem som inte är som hon är, de som är ängsligare. I det här exemplet är *vi*-et istället inte uttalat och det exkluderande *vi*-et skapas då istället mer på ett abstrakt plan.

I exempel 3 finns det vad Antaki och Widdicombe kallar för puzzle-pass-solution. Amanda berättar för Hannah att hon har läst en artikel med Amy Schumer i magasinet Elle, rad 123-124. Hon fortsätter med att hon satte fingret på något som hon har gått och funderat på länge (puzzle). Då vill Hannah, på rad 137, förtydliga ifall Amanda tycker att hon är lik, identifierar sig med Amy Schumer (pass), vilket tvingar Amanda att förtydliga sitt resonemang (solution).

(3)

123 A ja alla kommer ut på samma gång ja så härligt hur som
 124 helst var det en intervju med amy schumer
 125 H ja kul
 126 A älskar älskar
 127 H de e ju kul för hon dök ju bara upp som en storm (.) typ
 128 A aa aa o e så härlig (.) o så rolig o kul o smart o
 129 H äh nåt annat
 130 A ahhh så jävla härlig ja och jag har aldrig läst en riktig

131 intervju >me henne så jag tyckte de va väldigt intressant<
 132 men då satte hon fingret på nånting som jag har gått o
 133 tänkt på väldigt länge
 134 H jaha
 135 A ja jag känner att vi e lika hon o jag (.) nej men jag
 136 tycker att de e skönt
 137 H me amy schu::mer
 138 SKRATT
 139 A >nej< men jag känner att hon sa det så bra bara (.) okej o
 140 jag skiter i vad hon säger hon sa ju nånting liknande men
 141 nu tar jag ju bara mina egna ord
 142 H jaha (.) okej amandas tolkning av amy schumer

6.2 Mammaidentitet

Förutom den övergripande privata identiteten identifierar sig Hannah och Amanda även som mammor. Detta gör de för att förstärka en poäng de har med sitt yttrande. I exempel 4 på rad 37-41 identifierar sig Amanda som mamma till Charlie och Francis genom att berätta att hon brukar sjunga för dem. Det är inte uttalat att Charlie och Francis är hennes barn, men det blir troligt med hänsyn till kontexten eller att man har lyssnat på deras podcast tidigare. Att hon inte vill sjunga sången nu kan visa på att hon är medveten om podcastens publik och att hon inte vill riskera att göra bort sig. I exemplet är det kontexten som tydliggör Amandas mammaidentitet, de pratar om sånger de gillar och Amandas favorit är en som hon brukar sjunga för sina barn. Hannah försöker få Amanda att sjunga sin sång vilket förstärker Hannahs roll som samtalsledare. I det vardagliga samtalet återfinns en institutionell form där Hannah ska få Amanda att göra något. Hannah får tillslut Amanda att berätta vilken sång det är, men hon lyckas inte få henne att sjunga. Att Hannah skrattar, rad 44 och 48, och talar snabbare, rad 46, gör att samtalet behåller sin vardagliga form.

I det här exemplet använder Hannah uppbackningarna *ne* och *nä* för att förstärka Amandas identitet som mamma. Uppbackningarna uttrycker förvåning över det Amanda säger i turerna innan. På raderna 44, 46 och 48 retar hon istället Amanda genom att försöka tvinga henne att sjunga och därmed förstärka identiteten som mamma, att hon sjunger *Vem kan segla för utan vind* för sina barn. Amanda säger inte att hon är en mamma, utan berättar vad hon gör för och tillsammans med sina barn.

(4)

31 o då undrar jag så här (.) <vilken låt skulle du sjunga
 32 om du skulle söka till idol> för man *vet ju ändå vilken
 33 man tycker att man är ganska bra på*
 34 A du jag har en låt(.) som e (.) >jag vet inte vad de< är
 35 <men jag får så jävla bra röst>
 36 H SKRATTAR ne:

37 A *jo och de e så sjukt för SKRATTAR den sjunger jag ofta
38 för den e för en sångbok för typ charlie och francis och
39 njuter av min egen röst för att den är så bra (.) när jag
40 sjunger den här* o de e den här NYNNAR jag kommer inte
41 sjunga den nu
42 H jo
43 A ne::j
44 H *jo du måste sjunga den nu*
45 A ne för jag har sån skratt (.) i (.) som bubblar
46 H >nej du måste sjunga< nu för du gör ju alltid det
47 A >nej jag kan inte det nu Hannah< men det är vem
48 H *du är så där jätteallvarlig* SKRATTAR
49 A vem kan segla för utan vind
50 H nä: SKRATTAR exakt

Exempel 4 visar hur komplex en identitet kan vara. I exemplet har Amanda två olika identiteter, dels den som mamma och dels hennes privata identitet. Samtidigt som Hannah och Amanda fortfarande pratar om sång inför Amanda en ny identitet, hon relevantgör sin identitet som mamma. Att hon relevantgör två identiteter samtidigt blir en strategi för att skapa en poäng i sin tur. Båda identiteterna som relevantgörs i det här exemplet är enligt Zimmerman (refererad i Eriksson, 1998:108) transportabla vilket innebär att man ständigt förhåller sig till dem. Detta gör det svårt att avgöra vilken identitet som är aktuell i en viss situation.

I exempel 5 talar Hannah och Amanda om att vara som alla andra. Hannah säger, rad 342-344, att man inte alltid vill vara den som sticker ut. Amanda gör då en liknelse med sin dotter Charlie, Amandas turer på raderna 345-360, att det ibland är skönast att vara precis som alla andra och att hon förstår det. Amandas mammaidentitet förstärks nu ytterligare när hon nämner sin dotter igen. Hon ser vad hennes dotter går igenom och vill kunna hjälpa henne.

Hannahs uppbackningar blir i exempel 5 en strategi för att få Amanda att fortsätta tala och utveckla sitt resonemang. Uppbackningarna är en markering för uppmuntran och fortsättning. Rad 361-363 blir ett sätt för Hannah att visa förståelse som mamma. På de raderna i transkriptionen visar hon prov på erfarenhet från det hon har upplevt med sin egen dotter. Hon har med henne gått igenom det som Amanda upplever nu och vill visa för henne att allt kommer att gå bra. I det här exemplet skapar sig Hannah en mammaidentitet samtidigt som Amanda förstärker sin.

(5)

342 H man vill inte alls va den där >pojkflickan som ska
343 sticka ut< o så där man vill liksom ha: likadan väska
344 eller samma [eller stil eller vad de är]
345 A [ja de e som charlie nu] som börjar skolan

346 H ja
 347 A de e väldigtt mycke så här (.) va alla andra har för nått
 348 skolväska=
 349 H m:
 350 A =ja fattar de
 351 H ja
 352 A för allting annat är så:: nervöst då e ju de där typ de
 353 enda man kan liksom (.) känna sig lite säk- varför ska jag
 354 tvinga henne att sticka ut just nu i denna känsliga (.)
 355 ehh [liksom]=
 356 H [ne:j]
 357 A =lilla perio:d första veckorna i skolan=
 358 H ja
 359 A =de e klart att hon ska ha: likadana inneskor som de andra
 360 tjejerna i klassen
 361 H ja för vet du va ja också tänker då (.) perio:der när
 362 man känner bara så här >jag vill va som alla andra<
 363 egentligen de perioderna när man utvecklas som mest inuti=
 364 A ja

Exempel 6 är ett kort tillfälle när Hannah får möjligheten att förstärka sin egen identitet som mamma. Exemplet är dock inte särskilt tydligt och det är viktigt att känna till kontexten, att hennes dotter heter Rosa och inte tror att hon pratar om färgen rosa som känns naturligt i sammanhanget. Att den här förstärkningen kommer gör att hon får ett extra stöd i sitt uttalande på rad i exempel 5, rad 361-363. Hannahs mammaidentitet förstärks av Amandas uppbackningar på rad 411 och 414.

(6)

406 H ja å så får man tänka såhär att de:n ti:den e den tiden
 407 och den tiden är förmodligen för att man sen ska kunna
 408 ta sats och våga vara sig själv [>då<]
 409 A [ja]
 410 H ja ser också rosa e en sån [ålder]
 411 A [ja]
 412 H hon är tolv asså går i sexan de vill bara vara preci:s
 413 som alla andra=
 414 A m:

6.3 Karriärsidentitet

Hannah och Amanda skapar i podcasten även en karriärsidentitet. Hannah identifierar sig som en person med hög kompetens i exempel 7 när hon refererar till sig själv som chef inom mediebranschen, rad 474-476. En vidare kontext är att de har ett framgångsrikt företag som de tillsammans har byggt upp från grunden. Då podcasten uppfattas som informell blir hennes identitet som chef ett sätt att få lyssnarna att förstå att hon har en mer seriös sida och att hon har en karriär. Den här identiteten väljer Hannah medvetet att visa upp. De kunde ha fortsatt

att prata om osäkerhet och gett exempel som liknar de tidigare där de har en mer avslappnad attityd och pratar i största allmänhet. Istället väljer hon att identifiera sig som chef, något som alla lyssnare inte kan relatera till. Amandas uppbackningar, rad 477, 481, 483, 486, 495, 501, 503 och 506, visar att hon håller med Hannah i vad hon säger samtidigt som det fungerar som en strategi för att få Hannah att fortsätta berätta. De når den nya identiteten som chef genom att utveckla en tidigare identitet där de är mer osäkra på sig själva och inte alltid orkar stå för det de tycker. Här är det Amandas uppbackningar som förstärker Hannahs identitet.

Men för att inte verka alltför självsäker sätter Hannah sin karriär i relation till hur osäker hon var på sin roll som chef i början och hur hon skulle bete sig, men att hon senare har lyckats hitta sin roll. Hennes identitet som chef har blivit starkare med tiden och det är det hon vill förmedla. Med hjälp av Amandas uppbackning skapar de en identitet genom att utveckla en tidigare topik.

(7)

464 A ja: men verkligen o ja:ge (.) man kan ju verkligen se på
465 (0.5) för det handlar ju om att våga om att likaväl som
466 att man vågar klä sig i de kläder man vill handlar det
467 om också om vad man tycker
468 H ja: men absolut
469 A ordentligt eller står för eller
470 H absolut
471 A de finns ju perioder i livet man inte vågade göra det
472 heller
473 H ja men e så [sant]
474 A [för] man inte hade kraften till det
475 H jag tänker såhär när jag började jobba liksom på:
476 chefsposition i media:branschen
477 A ja
478 H då var ja ju liksom inte alls speciellt säker >jag va
479 ganska osäker o jag kände så här< jag måste lä:ra mig
480 spelreglerna här o [hu:r]=
481 A [m:]
482 H =liksom snacket o jag visste inte riktigt [så här]=
483 A [m:]
484 H =o jag minns så väl då hur jag föll i:n i att skaffa mig
485 lite så här eller jag hade så lite kostymiga kläder
486 A ja
487 H med så här pennkjo:l o lite så här blus o [kavaj]
488 A [ja] jag kommer
489 ihåg den tiden=
490 H =jag hade kostym asså kostym ofta och liksom såhär me:n då
491 så tänker jag så här för att då var det på nåt sätt så här
492 för att då skulle ju jag liksom sitta i: mö:ten med
493 människor som jag (.) <beundrade> eller skulle lära
494 mig a:v eller liksom så [här]=
495 A [mhm]
496 H =jag var tvungen liksom att bara så hära tills idag så
497 skulle jag <aldrig över huvud taget> ens tänka att jag
498 skulle passa i:n (.) för idag så tänker jag ju bara >gud

499 vad dom
500 ska få saker *av mig nu när jag [kommer]<=
501 A [ja:]
502 H =på det här mötet* [asså så]
503 A [jah]
504 H å nånstans så tänker jag då (.) att det var ju mitt <sätt
505 att samla kraft där>=
506 A ja
507 H =för att sen kunna bli den jag e i liksom branschen liksom
508 så

I exempel 8 beskriver Amanda dem som framgångsrika på rad 565 vilket går in i deras karriärsidentitet. Amandas uttalande om att de är framgångsrika hör ihop med Hannahs uttalande på rad 474-476 om hennes chefsidentitet. Resonemanget har utvecklats och Amanda vill visa att båda är bra på det de gör och att båda har en chefsidentitet. Hannah backar upp Amanda på raderna 559, 561, 566, 568, 571, 574 och 576 för att förstärka deras karriärsidentitet.

(8)

555 A men jag tänker så här också (.) som att våga uttrycka sig
556 antingen då i kläder men då också (0.5) i tal eller vad
557 man nu gör >i skrift< så krävs det ju ett visst mo:d
558 till det
559 H ja
560 A och jag (.) först:r det idag
561 H m:
562 A för att (.) till exempel där vi är nu du och jag som har
563 li:ksom amen <vi har byggt upp vårt det här företaget vi
564 har byggt upp den här podden o vi har byggt upp massor
565 av saker> som faktiskt börjar bli ganska framgångsrika
566 H m:
567 A vi har kämpat på bra [liksom]=
568 H [verkligen]
569 A =o vi kämpar på fortfa:rande vilket gör (.) a:tt nu så
570 kommer det så här (.) folk som ska trycka ner en
571 H m:
572 A och det (0.5) de en massa saker som händer som inte händer
573 när man inte vågar uttrycka >sig o så [vidare]<=
574 H [nej]
575 A =för då händer det ju i:ngenting [alls]=
576 H [ne:j]
577 A =liksom (0.5) me:n jag känner att det är så coolt att vi
578 ändå ha:r det modet idag (.) för det jag ser (.)jag ser
579 en massa män >som typ hatar kvinnor< typ den grejen eller
580 hur

Exempel 8 är ett av få tillfällen när de använder pronomenet *vi* när de pratar om sig själva. *Vi*-et används av Amanda på raderna 562, 563, 564, 567, 569 och 577. Det är ett inkluderande *vi* som räknar in henne och Hannah. Amanda använder det inkluderande *vi*-et för att visa att hon

och Hannah är en grupp som tillsammans har uppnått något, de har blivit framgångsrika och kämpat tillsammans för att nå dit. Men räknar man in podcastens lyssnare som en del av interaktionen blir det istället ett exkluderande *vi*, Hannah och jag, inte ni. Att Hannah backar upp Amanda när hon använder pronomenet visar att hon håller med henne om att de har nått dit där de är tillsammans och att de tillsammans är en grupp, en enhet.

7. Diskussion

Följande avsnitt presenterar uppsatsens diskussion. Först presenteras reflektioner kring resultatet av samtalsanalysen, avsnitt 7.1. Därefter i avsnitt 7.2 redovisas en diskussion med teoretisk återkoppling.

7.1 Reflektioner kring analysen

Hannah och Amanda har som analysen visat flera olika identiteter som de själva relevantgör i Fredagspodden. Dessa identiteter har i den här uppsatsen placerats in i kategorierna privata identiteter, mammaidentitet och karriärsidentitet. Det är de själva som relevantgör och förhåller sig till flera olika identiteter under ett podcastavsnitt. Vilka dessa olika identiteter är och hur de uppfattas kan skilja sig åt mellan olika lyssnare. Men ett tydligt mönster i deras samtal är att uppbackningar används för att bekräfta den andra personens identitet som de tillsammans har förhandlat fram och relevantgör.

Då det är en podcast utan möjlighet till bildinspelning är det omöjligt för oss som enbart lyssnar att upptäcka och identifiera icke-verbala uppbackningar som nickningar, blickar och leenden. Detta är något som skulle kunna förstärka identiteterna utan att vi kan analysera det. Det är enbart något som vi kan ta hänsyn till att det existerar.

Hannah och Amanda upplevs som medvetna om sin publik och upplevs se dem som en del av samtalet. Det kan vara en orsak till att Hannah använder metakommentarer och nämner Amanda med förnamn vid ett antal tillfällen. Strategin bakom detta kan vara att lyssnaren lättare ska förstå vem som är vem eller tydliggöra att budskapet i yttrandet är riktat till Amanda. Att yttrandet har Amanda som mottagare kan göra det enklare för henne att ta det till sig. Att Hannah ger grönt ljus till Amanda kan visa på att det är en formell situation, ett institutionellt samtal, med informell struktur och informella inslag. Hannah upplevs dominera samtalet då hon intar rollen som samtalsledare medan Amanda har ett mer beskrivande tal och upplevs ha fler tydliga identiteter.

Hannah och Amanda väljer att relevantgöra olika identiteter i sina resonemang och berättelser vilket leder till att de har olika identiteter som förstärks. I podcasten får Hannah en tydligare yrkesidentitet och Amanda en tydligare mammaidentitet. Det här är identiteter de ger sig själva och som den andra hjälper till att förstärka och tydliggöra med hjälp av uppbackningar. Hannahs identitet som chef hade sett annorlunda ut ifall det istället hade varit Amanda som hade benämnt henne som chef inom mediabranschen. Hannah försöker relevantgöra en mammaidentitet vilket Amanda inte backar upp lika mycket som Hannahs andra identiteter. De relevant- och tydliggör en mammaidentitet för Hannah genom att Hannah introducerar den och Amanda backar upp den. Men det är inte en identitet de förstärker särskilt väl och de låter den inte utvecklas till ett större resonemang. Här är det istället viktigare att läsaren känner till en större kontext för att kunna identifiera Hannah som mamma.

De identiteter som de visar upp i podcasten och de som har identifierats i uppsatsen behöver inte stämma överens med verkligheten. Det är möjligt att anta att de känner sin målgrupp väl och därför medvetet väljer att skapa identiteter som de själva inte står för. Nackdelen med detta är att de då inte till fullo står för det de säger. Det kan vara så till viss del, men till största del tror jag att de återger en sanning som de själva tror på. De relevantgör de sociala identiteter som de själva uppfattar att de har, annars har de svårt att bli trovärdiga och kan inte prata så personligt som de ändå gör.

7.2 Teoretisk återkoppling

En viktig faktor till identitetsskapandet i Fredagspodden är att de är systrar vilket stämmer överens med Norrbys (1998) resonemang om att delade erfarenheter och en kulturell gemenskap underlättar för identitetsskapandet. De känner varandra bra sedan tidigare och har därför kanske lättare att med hjälp av uppbackningar bekräfta varandras identiteter. Att de redan har en nära relation med varandra kan också göra det lättare att tydliggöra den andras olika identiteter vid behov. Detta blir tydligt vid flera tillfällen i transkriptionen när de bekräftar en identitet åt en av dem i taget. Den som uttrycker en identitet blir uppbackad av den andra. Uppbackningarna blir ett sätt för den som talar att få behålla turen och därmed utveckla sitt resonemang eller sin tanke. Genom att de får behålla turen längre är det enklare att skapa och relatera till en identitet som hinner uppfattas och bekräftas av den andra. Ett exempel på detta är exempel 5 i analysen. Här är det Amandas mammaidentitet som utvecklas. Hannah backar upp hennes resonemang från att vilja vara som alla andra till att Amandas dotter ska få likadana skor som sina klasskamrater.

Ett återkommande mönster i Fredagspodden är att Hannah och Amanda har en skämtsam ton. De kan skämta om statusfattiga identiteter, det vill säga sina brister vilket skapar ytterligare en identitetsdimension. I den här dimensionen blir de två personer med självdistans, humor och självinsikt. Detta är tydligt i exempel 1 ovan när Amanda vågar bjuda på sig själv och sjunga fast hon vet att hon inte är bra på det. Hennes sång leder till att de båda två börjar skämta och skratta om det. Ett annat exempel är nummer 4 där de leker Idol och undrar vilken låt den andra skulle välja till sin audition. De sjunger för att illustrera sina låtval och visar samtidigt att de inte (alltid) tar sig själva på så stort allvar. Exemplet visar även att de är medvetna om sina brister och tillgångar, de kan inte sjunga, men vet hur man skämtar om det. Hannah beskriver sig själv i exempel 7 som framgångsrik som har lyckats bli chef i mediebranschen, men är samtidigt medveten om att hon har varit osäker i den rollen. Norrby (1998) menar att identiteten är beroende av situationen och samtalsdeltagarna. Hannah och Amanda är systrar och använder sina tidigare erfarenheter samtidigt som de visar upp olika bilder av sig själva, dels hur de är osäkra på sig själva och dels hur de vågar bjuda på sig själva både fördelaktigt och ofördelaktigt. Genom att ge olika bilder av sig själva kan de hela tiden omdefiniera sin identitet. De här exemplen visar hur de vid olika tillfällen omdefinierar sin privata identitet och använder situationen till att göra det.

Att Hannah och Amanda upplevs bekräfta en identitet i taget stämmer överens med Erikssons (1998) resonemang om att olika identiteter kan tillskrivas av samtalsdeltagarna och att identiteter kan omdefinieras under samtalsgången. Hannah och Amanda har ett flertal olika identiteter under samtalsgången. Deras identiteter byts och förstärks när de vill förtydliga något om sig själva eller sitt resonemang. De relevantgör olika identiteter som de återkommer till vid flera tillfällen. När en identitet återkommer bekräftas den ytterligare en gång och blir ofta starkare. Samtidigt omdefinierar de sina olika identiteter när de återkommer för att den ska passa den aktuella interaktionen. Amandas identitet som mamma relevantgörs när hon berättar att hon sjunger för sina barn och när hon beskriver den identitetsutveckling hennes dotter går igenom.

Ett undantag till att Hannah och Amanda oftast relevantgör en identitet i taget är när Amanda benämner dem med *vi*, se exempel 8 i analysen. Här används vad Engblom (2004) kallar ett inkluderande *vi* för att tydliggöra att den här karriärsidentiteten tillhör dem båda. Räkna man in publiken som en del av samtalen blir det istället ett exkluderande *vi*. Det tydliggörs då att Hannah och Amanda är en grupp där publiken inte är inräknad. Hannah använder sig av uppbackningar för att visa att hon håller med Amanda och förstärker identiteten. De skapar

tillsammans en vi- och dem-känsla, Hannah och Amanda mot podcastens lyssnare. Att de tydliggör sin gruppidentitet kan vara ett sätt att visa att de har blivit framgångsrika tillsammans. De tydliggör att de kanske inte hade nått dit om de arbetat var för sig. Att de oftast relevantgör och relaterar till en identitet i taget visar att de inte behöver identifiera sig som en del av syskonparet, utan de kan stå för sig själva och skapa sina egna identiteter.

Precis som Jenkins (2008) säger om social identitet använder sig Hannah och Amanda av de olika identiteterna för att kartlägga vilka de är för podcastens lyssnare. Det kan vara mer eller mindre medvetet att de identifierar sig inom de kategorier som här beskrivs som privat identitet, mammaidentitet och karriärsidentitet. Deras olika identifieringar blir samtidigt ett sätt för dem att sätta sig i relation till det de talar om, livsstil och relationer. Då identiteter är något som uppstår i interaktionen och påverkas av kontexten kan det hända att andra identifierar andra övergripande identiteter än vad som har gjorts här.

Men podcasten kan även stå i motsats till det Jenkins (2008) säger. Hannah och Amanda kan medvetet välja att visa upp tydliga identiteter för att locka en bredare och större publik. Genom att identifiera sig med flera olika identiteter som alla är tydliga gör de det möjligt för fler att känna igen sig i vad de talar om och har upplevt. Lyckas de locka fler lyssnare med hjälp av tydliga identiteter finns det även en möjlighet till större ekonomiska intäkter i form av sponsorer till podcasten. Tanken med Fredagspodden stämmer överens med det Andersson (2009) beskriver om relationen mellan journalister och deras publik, mediet ska finnas lättillgängligt samtidigt som innehållet är relevant och intressant. En av podcastens funktioner är att skapa annonsintäkter. Journalisterna, i det här fallet Hannah och Amanda, ska lyckas spegla intressen och behov hos en stor och heterogen publik vilket de gör genom att använda olika identiteter som de själva relevantgör i interaktionen. Genom att identifiera sig som privata, mammor och karriärskvinnor har de en möjlighet att nå ut till många olika samhällsgrupper i varierande ålder.

I Engbloms (2004) studie är alla samtalsdeltagare närvarande i rummet till skillnad mot i Hannah och Amandas podcast. I podcasten finns det ett stort antal deltagare som lyssnar på en inspelning vid ett senare tillfälle. Andersson (2009) menar att en publik, lyssnarna, ofta är en stor heterogen grupp med olika intressen och behov. Det kan göra det svårt för Hannah och Amanda att veta hur det ska förhålla sig till dem och hur de ska tilltala dem. Beroende på hur lyssnarna tolkas som deltagare eller inte kan Hannah och Amandas *vi* vara både inkluderande och exkluderande.

Hannah och Amanda använder inte andrahandserfarenhet i någon större grad för att förhandla och konstruera identitet i sitt samtal vilket Eriksson (1998) finner i sin avhandling. Istället använder de en annan metod för att relevantgöra sina olika identiteter. Deras identiteter skapas i hög grad av kontexten och deras förhållning till den. Den yttre kontexten, deras tidigare upplevelser och erfarenheter, är ofta grunden till deras identiteter. Detta kopplas till kontexten, vad som precis har yttrats. Deras tidigare erfarenheter bildar en identitet som tydliggörs i förhållande till samtalsrådande topik.

Hur man uttrycker en identitet kan vara problematiskt. Engblom (2004) undersöker hur identiteter bekräftas i en grupp om fyra och Eriksson (1998) i grupper om två. Det är svårt att säga hur du är som person, du behöver istället minst en person som kan bekräfta vem du är. Detta då det kan vara problematiskt att framhäva sig själv, lyssnarna tycker att man skryter när man säger hur bra man är. Indirekt kan du låta någon annan bekräfta detta åt dig genom att låta någon eller flera andra berätta detta åt dina vägnar. Det kan uppfattas som mer accepterat då den uppfattningen tillhör någon annan. Hannah och Amanda använder detta och låter den andra personen ge sin uppfattning om hur bra eller dålig man är. Att de säger både fördelaktiga och ofördelaktiga saker om varandra blir deras sätt att bjuda på sig själva och få andra att känna igen sig.

8. Slutsats

Hannah och Amanda skapar sina identiteter tillsammans och använder det faktum att de är systrar till att relevantgöra och bekräfta identiteter i Fredagspodden. De uppbackningar de använder till att bekräfta är *ja* och *mm*. Under ett podcastavsnitt skapar och relevantgör de ett stort antal identiteter, men det är enbart ett mindre antal av dem som bekräftas och relateras till. Identiteterna bygger de upp i förhållande till samtalsrådande topik. Det är det som de berättar om som bestämmer deras olika identiteter. Flera av de identiteter Hannah och Amanda själva har relevantgjort återkommer de till senare i samtalet för att omdefiniera samtidigt som de använder dem för att tydliggöra sitt resonemang eller sin poäng. Det är även orsaken till att de växlar mellan ett flertal olika identiteter. I den här uppsatsen är det tre identiteter som har analyserats och det är deras privata identitet, mammaidentitet och karriärsidentitet. Det är vad jag upplever som tre tydliga identiteter i det här podcastavsnittet och de återkommer till dem vid ett flertal tillfällen för att omdefiniera och utveckla dem. Att de tre olika identiteterna är transportabla, de är alltid relevanta och uppstår inte i situationen, gör att de finns representerade i alla avsnitt av Fredagspodden.

9. Framtida forskning

Det vore intressant med mer forskning om podcasts och hur de fungerar ur ett språkligt perspektiv. En utveckling av den här uppsatsen skulle kunna vara att sätta identitetsskapande i förhållande till berättelser då det är två områden som går in i varandra när det gäller podcasts. Genom att både generella och specifika berättelser kan berättaren relevantgöra olika aspekter och därmed skapa och bekräfta olika identiteter. Det som vore intressant att undersöka då är hur den som pratar identifierar sig med sin berättelse och hur ens identitet bekräftas eller förnekas av övriga samtalsdeltagare. Kanske kan det finnas en viss typ av berättande som gör det lättare att skapa och bekräfta en identitet.

Käll- och litteraturförteckning

Primärmaterial

Podcasts.nu *Fredagspodden*. <<http://podcasts.nu/avsnitt/fredagspodden-med-Hannahh-och-amanda/181-den-skona-alla-andra-uniformen>> Hämtad: 2015-11-05

Tryckta källor

Anataki, Charles. och Widdicombe, Sue (1998). Identity as an Achievement and as a Tool. I: Anataki, Charles. och Widdicombe, Sue (red.) 1998. *Identities in Talk*. London: Sage.

Charon, Joel M (2007). *Symbolic Interactionism – an introduction, an interpretation, an integration*. Pearson education: New Jersey, USA.

Hutchby, Ian (2006). *Media Talk – Conversation Analysis and the Study of Broadcasting*. Glasgow: Open University Press.

Jenkins, Richard (2008). *Social identity*. 3 uppl. London: Routledge. E-bok.

Moberg, Ulla (2010). *Analys av samtal*. I: Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.) 2010. *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Studentlitteratur: Lund.

Norrby, Catrin (1998). *Vardagligt berättande – form, funktion och förekomst*. Göteborg: Novum Grafiska AB.

Norrby, Catrin (2014). *Samtalsanalys – Så gör vi när vi pratar med varandra*. 3 uppl. Studentlitteratur: Lund.

Elektroniska källor

Adelswärd, Viveka (1995). Institutionella samtal – struktur, moral och rationalitet. Några synpunkter på värdet av samtalsanalys för att förstå mötet mellan experter och lekmän. I: *Folkmålsstudier* 36. Helsingfors, 109-137. Elektronisk.

<http://www.fnf.fi/Site/Data/822/Files/Adelsward_fms36.pdf> (Hämtad: 2015-11-23)

Andersson, Ulrika (2009). *Journalister och deras publik: förhållningssätt bland svenska journalister*. Göteborg: Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG), Göteborgs universitet. Elektronisk:

<https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/21072/1/gupea_2077_21072_1.pdf> (Hämtad: 2015-12-14)

- Berry Richard (2006). *Will the iPod Kill the Radio Star*. Sage publications. Vol 12(2): 143-162. <<http://con.sagepub.com.till.biblextern.sh.se/content/12/2/143.full.pdf+html>> (Hämtad: 2015-11-09)
- Carlsson, David (2013). *Podcast-radio: Filip och Fredrik vs Gert Fylking* (otryckt c-uppsats). Stockholms universitet. <<http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:628651/FULLTEXT01.pdf>> (Hämtad: 2015-12-21)
- Djerf, Kristin (2014). Så många lyssnar på podcast. *Dagens media*. 5 mars. <<http://www.dagensmedia.se/nyheter/dig/article3809756.ece>> (Hämtad: 2015-11-09)
- Engblom, Charlotte (2004). *Samtal, identiteter och positionering – ungdomars interaktion i en mångkulturell miljö*. Stockholms universitet: Institutionen för nordiska språk. <<http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:189616/FULLTEXT01.pdf>> (Hämtad:2015-12-04)
- Eriksson, Mats (1998). Om konstruktion av åldersidentitet i samtal. I: Andersson, Lars-Gunnar., Lundquist, Aina., Norén, Kerstin. & Rogström, Lena (red.) 1998. *Svenskans beskrivning 23*. Göteborg: Lund University Press, 106-115. <<https://www.liu.se/ikk/medarbetare/leelo-keevallik/dokument/1.592032/Erikssonldersidentitet.pdf>> (Hämtad:2015-11-27)
- Gustavsson, Ann. och Henriksson, Elin (2015). ”It’s ‘like’ a #perfectday” (otryckt c-uppsats). Karlstads universitet. <<http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:790020/FULLTEXT01.pdf>> (Hämtad: 2015-12-21)
- Helmersson, Dicte (u.å.). Poddsändning. *Nationalencyklopedin*. <<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/podds%C3%A4ndning>> (Hämtad: 2015-11-09)
- Heritage, John (1998). Conversation Analysis and Institutional Talk: Analyzing Distinctive Turn-Taking Systems. I: Cmejrková, S., Hoffmannová, J., Müllerová, O. & Svetlá, J. (red.) 1998. Proceedings of the 6th International Congress of IADA. Tübingen: Niemeyer, 3-17. <http://www.sscnet.ucla.edu/soc/faculty/heritage/Site/Publications_files/PRAGUE.pdf> (Hämtad: 2015-12-01)
- Linell, Per (1990). The power of Dialogue Dynamics. I: Markova, I. & Foppa, K. (red). *The Dynamics of Dialogue*. New York, 147-177. Elektronisk.

<<https://www.liu.se/ikk/medarbetare/per-linell/filarkiv-per-linell/1.175572/56Thepowerofdialoguedynamics.pdf>> (Hämtad: 2015-11-16)

Linell, Per. och Gustafsson, Lennart (1987). *Initiativ och respons. Om dialogens dynamik, dominans och koherens*. SIC (Studies in Communication 15) Linköping. Elektronisk. <<http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:749135/FULLTEXT01.pdf>> (Hämtad: 2015-11-16)

Perfect day media (2015). *Våra podcasts* <<http://www.perfectdaymedia.se/podcasts/>> Hämtad: 2015-11-09

Bilaga 1: Transkriptionsnyckel

Jag följer Catrin Norrbys transkriptionsnyckel. Nyckeln återfinns i *Samtalsanalys – så gör vi när vi pratar med varandra* (2014:110–111).

(.)	mikropaus
(0.6)	paus mätt med tiondelssekund
<u>V</u> ansinnigt	emfatiskt uttryckt
Va:nsinnigt	förlängning av tidigare ljud
Fan-	avbrutet ord
[]	överlappande tal
=	yttranden sammanbundna utan paus
°vansinne°	sägs med lägre röst än normalt
+vansinne+	sägs med högre röst än normalt
BULLER	metakommentarer har versaler
SKRATT	alla skrattar
SKRATTAR	talaren skrattar
vansinne	sägs med skrattande röst
X	omöjligt att höra
< >	långsammare än vanligt
> <	snabbare än vanligt
@	förställer rösten (Tillägg till Norrbys nyckel)

Bilaga 2: Transkription Fredagspodden

Fredagspodden - transkription, 20 minuter 5 sekunder.

Avsnitt: 181 Den sköna "alla andra"-uniformen

Deltagare: Hannah Widell & Amanda Schulman

1 H vi är så glada och tacksamma att fredagspodden sponsras
2 av(.)<Natural cycles> (.) <Triumph Amorett>(.) <TV-serien
3 Proof> på TNT (.) och kicks (.) just nu har kicks tjugi
4 procent rabatt på foundations från utvalda märken
5 H he:j o välkomna till (.) fredagspodde[loddin]
6 A [joho:::]
7 H amanda du vill ju ha en *röst* som beyonce
8 A *jo jag vet ja jag blev så su:gen nu när jag hade en
9 riktig mick framför mig* att jag hade kunnat bara halo:
10 halo: SJUNGER
11 H SKRATTAR ja (.) exakt
12 A ni hör ju att jag inte e som <beyonce>
13 SJUNGER TILLSAMMANS BEYONCE
14 H *jag kan ju inte ens låten*
15 FORTSÄTTER ATT SJUNGA TILLSAMMANS
16 SKRATT
17 A *halo är en väldigt svårt låt*
18 H otro::ligt svår [låt
19 A [halo: halo:
20 H a men du amanda det e ju roligt då faktiskt ändå för mitt
21 favoritprogram går ju nu (.) idol
22 A a
23 H det e mitt favoritprogram
24 A a
25 H det är det enda jag vill se (.) människor som är duktiga på
26 att sjunga=
27 A ja
28 H =o de dåliga men de bryr jag mig inte så mycket om det e
29 nej
30 A >nä<
31 o då undrar jag så här (.) <vilken låt skulle du sjunga
32 om du skulle söka till idol> för man *vet ju ändå vilken
33 man tycker att man är ganska bra på*
34 A du jag har en låt(.) som e (.) >jag vet inte vad de< är
35 <men jag får så jävla bra röst>
36 H SKRATTAR ne:
37 A *jo och de e så sjukt för SKRATTAR den sjunger jag ofta
38 för den e för en sångbok för typ charlie och francis och
39 njuter av min egen röst för att den är så bra (.) när jag
40 sjunger den här* o de e den här NYNNAR jag kommer inte
41 sjunga den nu
42 H jo
43 A ne::j
44 H *jo du måste sjunga den nu*
45 A ne för jag har sån skratt (.) i (.) som bubblar
46 H >nej du måste sjunga< nu för du gör ju alltid det
47 A >nej jag kan inte det nu Hannah< men det är vem
48 H *du är så där jätteallvarlig* SKRATTAR
49 A vem kan segla för utan vind
50 H nä: SKRATTAR exakt
51 SKRATT
52 A ja
53 H den passar dig så du kommer in till juryn
54 A ja
55 H *Hej jag heter amanda så ska du sjunga vem kan segla
56 förutan vind (.) okej kör då*

57 A vem kan SJUNGER
58 SKRATT
59 INTRO MED MUSIK OCH TEXT (23.0)
60 H i mina (.) svagaste perioder då (.) tror jag ju att jag
61 kan sjunga
62 himmelen runt hörnet väldigt bra
63 A mm
64 H det kan jag ju inte
65 A ne:
66 H *men så har jag också en folkvisa*
67 SKRATT
68 H *asså jag kan kan sjunga den så bra (0.5) uti vår
69 hage*
70 SKRATT
71 H *asså försöka sjunga några stämmor o sånt också*=
72 A =>*ja men precis man har ju hittat sin grej*<
73 H ut i vår hage där växa blå bär kom SJUNGER SKRATTAR *ne nu
74 blev det*
75 A SKRATTAR
76 H *nu sjunger jag*
77 A *jag fattar grejen*
78 H *ja och sen* >det snyggaste blir de här< kom liljor och
79 akvileja kom rosor= SJUNGER
80 A =a: precis där o du har en speciell min också när du gör
81 den där det är som att du e
82 H <*jag e åsa jinder*>
83 SKRATT
84 H de e de
85 SKRATT
86 H gud va roligt
87 A a:::h nu lämnar vi idol då skulle alexander bard typ säga
88 såhär <@ehh du ser cool ut du har bra stil alltihop@> bara
89 för man hade ju klätt sig i något helt sjukt [liksom (.)]
90 H [ja ja ja]
91 A @men var tror du att du ska komma nånstans med (.) vem kan
92 segla för utan vind@
93 H det här är en poptävling (.) hade han sagt
94 A exakt
95 H men grejen är den för vet du vad jag e så imponerad (.) av
96 då för jag tänker mycket på om jag också hade suttit i
97 juryn det hade en annan (.) först tänker jag på hur det
98 skulle va om jag sökte o sen om jag satt i juryn (.)å då e
99 de ju de här med(0.5) att dom har ju koll på <moderna
100 svado:r>
101 A m:::
102 H förstår du de kan sin nikki minage så
103 A aa
104 H där känner jag att jag kan inge:nting om det=
105 A nej
106 H =asså jag kan inte det moderna soundet
107 A för det e ju inte ditt jobb o de e ju deras jobb
108 H ja vet men så kanske skulle vilja kunna (.)
109 A a men de e bara o börja lyssna på musik
110 SKRATT
111 TRUMVIRVEL
112 A jag läste en artikel (.) eller en intervju så att säga i
113 (.) elle (.)svenska elle
114 H m:
115 A väldigt bra tidning
116 H m:
117 A eller hu:r

118 H ja=
119 A =man e så lycklig när man lägger sig ner me ett nummer i
120 sängen (.) för de e väl där ja läser magasin
121H ja älskar magasin (.) o då när de kommer ut varje månad är
122 de så smaskigt (.) tycker ja
123 A ja alla kommer ut på samma gång ja så härligt hur som
124 helst var det en intervju med amy schumer
125 H ja kul
126 A älskar älskar
127 H de e ju kul för hon dök ju bara upp som en storm (.) typ
128 A aa aa o e så härlig (.) o så rolig o kul o smart o
129 H åh nåt annat
130 A ahhh så jävla härlig ja och jag har aldrig läst en riktig
131 intervju >me henne så jag tyckte de va väldigt intressant<
132 men då satte hon fingret på nånting som jag har gått o
133 tänkt på väldigt länge
134 H jaha
135 A ja jag känner att vi e lika hon o jag (.) nej men jag
136 tycker
137 att de e skönt
138 H me amy schu::mer
139 SKRATT
140 A >nej< men jag känner att hon sa det så bra bara (.) okej o
141 jag skiter i vad hon säger hon sa ju nånting liknande men
142 nu tar jag ju bara mina egna ord
143 H jaha (.) okej amandas tolkning av amy schumer
144 A vi frångår hennes totalt jag blev inspirerad av de hon sa
145 H ja
146 A å nu gör jag min egna grej här (0.5) o de e så här att <nu
147 lever ju vi i en värld (.) där det finns väldigt många
148 skit skit snygga tjejer>
149 H a:
150 A typ så kallade it-girls >lite grand< <som de ska ju inte
151 ens ha något smink på sig (.) de har lite grabbiga kläder
152 å attityd (0.5) o e bara (0.5) världens snyggaste tjejer
153 för att de ser ut så>
154 H jaja
155 A å då var amy så här jag ser inte u:t så @vet du hur mycket
156 smink jag måste ha på mig när jag ska visa mig@
157 H m:
158 A asså de blir ännu hårdare mot kvinnan asså om vi >pratar
159 såhär att det har varit fult att för mycket smink o bry
160 sig om kläder o det ytliga<
161 H jajaja
162 A som kvinna så e de här nästan ytterligare ett steg men i
163 lite fel riktning (.) för de e så här du ska va precis så
164 där
165 snygg o så här men du ska va naturligt så: (.) å e man
166 inte så
167 så
168 H >asså jag förstår precis va du menar<
169 A förstår du va jag menar
170 H ja
171 A @de e lite så här jag läste om nån som så här jag behöver
172 väl inte jag bara går ut jag bara ser ut så här o jag bara
173 dricker shots med grabbarna o liksom bara ja älskar@ o de
174 var de här hon beskrev så: mycket också man ska va helt
175 @galen i att ha sex man är så jävla kul (.) man är liksom
176 världens bästa mamma@ asså vi har så mycket krav på oss de
177 här är nu ytterligare ett krav för kvinnan som är jävligt
178 svårt

179 H jättesvårt
180 A ja men vem vi kan gå på fest o känns oss jättesnygg för
181 nu(.)
182 e det det coola
183 H ja
184 A asså förstår du
185 H ja men det e bara kate moss
186 A ja eller typ X- de ser ju u:t på ett speciellt sätt
187 H ja
188 A vi andra som inte ser ut så där (.) då utan smink o bara
189 ha på
190 sig så här jeans och gympadojkor en tisch a o ändå va
191 sexigast på festen (.) fattar du >den<
192 H @ja men ja förstå:r preci:s@ asså
193 A men då vill jag bara slå ett slag för att jag är precis
194 som amy schumer (.) jag vill ha på mig jättemycket smink
195 <för att känna mig fin>
196 H ja absolut
197 A att man inte behöver ha de där kra:vet på sig
198 H men jag e helt med dig (.) asså du o ja (.) har väl gått i
199 samma: partyskola då (.) när vi går ut då sminkar vi oss
200 jättemycket
201 A m:
202 H de finns ju vissa människor som e såhär (.) ja men @när ja
203 går ut så har jag jeans o tisch a på mig@ det >finns ju
204 de som e såhär<
205 A absolut
206 H men vi e såhär när de >e fest så e de fest liksom<
207 A ja
208 H ja å så drar man på liksom så: (.) och också för att de e
209 en
210 härlig känsla som man liksom <gör hela den där grejen
211 så(.)>
212 sen kan ju jag va åt helt andra hållet för jag e ju ganska
213 lite sminkad tillvardags=
214 A =jo men absolut
215 H de handlar ju inte så mycket om att jag e så: jävla snygg
216 i de då får jag ju ta att ja e lite fulare då också men
217 jag tar det
218 A ja jjajajaja[jaja]
219 H [för] jag bryr mig ju inte så mycket
220 A [ne]
221 H [ne] det e inte så viktigt för mig att vara pe:rfekt varje
222 dag eller perfekt eller va fan man nu [säger]
223 A [ne]
224 H eller vad man nu kallar de för
225 A ne du prioriterar ju inte att du ska va (0.5) fi:n då
226 eller snygg då asså=
227 H =ja men de blir fel ord för de e de där jag vill komma
228 ifrån=
229 A aa
230 H =så här att man har sminkat sig o liksom klätt på sig fina
231 kläder då så här att det e de fina som är de perfekta
232 (1.0) förstå:r du (.) då kan ja mer va så hä:re: att jag
233 bara e: för
234 de e inte så viktigt för mi:g (0.5) om folk tycker <det
235 eller inte>
236 A å de e ju u:rskönt o jättebra
237 H ja
238 A men ja för mig blir det lite såhär (.) de jag blir li:te
239 (.)allergisk mot i allt de här (0.5) de e när det blir

240 @jag e som en grabb@
 241 H ja:
 242 A eh och att det ska vara det nya coola (.) men de e inte
 243 alla som (.) pallar de >asså det e inte [speciellt]<
 244 H [men] man måste
 245 säga såhär (.) som jag tror att vi måste se på
 246 riktigt=
 247 A m:
 248 H =att det här som du beskriver som det nya coola=
 249 A m:
 250 H =de e ju en otro:ligt utstu:derad typ som precis nu har
 251 [formats:]
 252 A [exakt]
 253 H så att det e lika (0.5) sminkat som det sminkade
 254 A m::
 255 H för jag tänker så här=
 256 A =men jag bara när jag läser intervjuer med sånna (.)så
 257 bara liksom @jag bryr mig inte ens om mode å kläder
 258 å: bara sätter på mig läppglans@ det får mig mina
 259 tjejkompisar skrattar åt mig nu för jag har liksom inget
 260 smink alls och jag äger typ inte ens [smink]
 261 H [men] det e som sånna
 262 här jag älskar whiskeytjejer
 263 A ja ex- de e som jag [försöker komma åt]
 264 H [tar en bärs dricker] whiskey och äter
 265 en semla till [middag]
 266 A [som gör] att helt plötsligt så känner man
 267 sig liksom lite dum för att man har fyra läppstift o man
 268 knappt nåt av dom tycker man en fint å för man e liksom
 269 ängslig i de där(.)jag är ju inte så självsäker det e väl
 270 det jag ska komma fram till då o det var de som amy
 271 schumer sa så bra (.) att jag måste göra mig jättefi:n för
 272 att för att känna mig fi:n å jag måste liksom att
 273 H <det jag vill säga då till dig amanda>
 274 A ja
 275 H ja förstår precis va du menar men <ja tror att de där
 276 andra (0.5) är mycket ängsligare än de du är>
 277 A ja >vet<
 278 H för grejen e så här att då har man liksom gått <en
 279 dubbeltvist i de>=
 280 A m:
 281 H =för om jag skulle va så här (0.5) a men @>jag e liksom så
 282 här att grabbarna bara kör och ja dricker bärs bara för
 283 att jag tänker inte på nåt<@ så här frångå alla saker och
 284 ting som e så här tjejigt då då inom citationstecken=
 285 A =typ den här då (1.0) >@mina tjejkompisar bara skrattade
 286 åt mig för att jag skulle aldrig sätta på mig höga klackar
 287 för jag blir så vild på fyllan så jag bara med grabbarna
 288 så kör o dansar@< då känner man sig ju jättetöntig bredvid
 289 som har små klackar o har försökt göra sig fi:n
 290 H men ja allting som man tänker så här jag vill ha det li:te
 291 speciellt med det här (.) blir ju då [liksom]=
 292 A [ja}
 293 H =som att det är töntigt (.) men samtidigt så tror jag
 294 också så
 295 här att där (1.0) asså jag är ju superfeminist det är
 296 tjejer som ofta
 297 är lite så här utåtfeministiska som gö:r såhär
 298 A m:
 299 H men samtidigt blir det ju ett slag (.) mot [kvinnligheten]
 300 A [tjejerna det]

301 är det jag vill säga
302 H å det är ju de man blir irriterad på
303 A att för mig blir det där en vu:rpa
304 H m: exakt
305 A tillbaka mot tjejerna (.) för då ska alla tjejer känna sig
306 dumma då som ha:r smink elle:r som bryr sig om det dä:r
307 (.) och lockar sitt lilla hår (.) o sen så finns det ju:
308 liksom grad i helvetet >som det finns med allt jag säger
309 inte att man måste ha smink på sig för att vara fin<(.)
310 det är inte det jag menar jag menar bara att så som du
311 o jag ser smink o kläder o sånt där de e ju de e ju
312 liksom (.)ett konstnärligt uttryck vi älskar det (.) vi
313 [älskar]=
314 H [m:]
315 A =fo:rm å: fä:rg å allt som kan göra att man känner sig
316 ball på nåt sätt
317 H ja=
318 A =å de e de hära som finns o de e inge fu:lt med de o de e
319 de man då lätt känner att de är när de kommer den här
320 coo:la tjejen (.) som (0.5) ho:n bryr sig inte alls
321 liksom för att FNYSER hon e liksom är above
322 H men vet du vad jag tänker också som jag känner så här är
323 viktigt i de här (.) att de fi:nns e:n å:lder på allt asså
324 de e så här (.) jag tänker så här om självförtroende: och
325 att känna sig bekvä:m o liksom så jag tror att känna sig
326 bekvä:m gör att man får ett bättre självförtroende o de
327 olika saker i livet vid olika tidpunkter som får en att
328 känns sig bekväm o sä:ker [va]=
329 A [m:]
330 H =för att oftast kan man ju liksom se upp ti:ll eller titta
331 på alla de här som vågar gå sin egen väg o va sig själva
332 då
333 A m:
334 H å så kan ju du o ja va så här just nu är vi ju ba @men de
335 e så kul me de som inte e som alla andra@ så e man i nån
336 sån ålder o de e ju kul (.) liksom
337 A m:
338 H men man ska inte förkasta heller att (.) så här att man
339 har <olika perioder i livet när man vill va preci:s
340 som alla andra>
341 A a:bsolu:t
342 H man vill inte alls va den där >pojkflickan som ska
343 sticka ut< o så där man vill liksom ha: likadan väska
344 eller samma [eller stil eller vad de är]
345 A [ja de e som charlie nu] som börjar skolan
346 H ja
347 A de e väldigt mycke så här (.) va alla andra har för nått
348 skolväska=
349 H m:
350 A =ja fattar de
351 H ja
352 A för allting annat är så:: nervöst då e ju de där typ de
353 enda man kan liksom (.) känna sig lite säk- varför ska jag
354 tvinga henne att sticka ut just nu i denna känsliga (.)
355 ehh [liksom]=
356 H [ne:j]
357 A =lilla perio:d första veckorna i skolan=
358 H ja
359 A =de e klart att hon ska ha: likadana inneskor som de andra
360 tjejerna i klassen
361 H ja för vet du va ja också tänker då (.) perio:erna när

362 man känner bara så här >jag vill va som alla andra<
363 egentligen de perioderna när man utvecklas som mest inuti=
364 A ja
365 H =för så är de ju egentligen i alla såna här saker som att
366 man ska bli typ mupp till exempel=
367 A m:
368 H =de första man gör då är ju typ att alla rakar=
369 A m:
370 H =av sig håret=
371 A m:
372 H =o alla har likadana kläder=
373 A m:
374 H =för att utsidan inte=
375 A ja
376 H =man ska utvecklas inuti o samma sak är de ju så här (0.5)
377 nu vet jag inte liksom om de finns nån tanke me de men
378 som när killar gör lumpen=
379 A m:
380 H =samma kläder samma saker=
381 A m:
382 H =liksom så=
383 A m:
384 H =eller nä:r
385 A men ja tror också att man under de här perioderna samlar
386 kraft (.) till (.) att sen våga uttrycka sin egna stil
387 nästanstans =
388 H mm
389 A =fast man orkar inte det jämt varje dag hela tiden hela
390 livet
391 H nä
392 A utan man får faktiskt slappna av ibland
392 H ja å då kanske de bara e skönt och va: som alla andra
393 (1.0) i asså va i alla andra uniformen under den tiden
394 då man känner så hära o >de kanske man inte medvetet
395 gör men de e inte så dumt att falla in< i det [då]=
396 A [ab]solut
397 inte
398 H =för förmodligen behöver man hämta kraften nån annanstans
399 då
400 A de kan va u:rs[könt]
401 H [ja]
402 A å så köper man den där sidenblu:sen som alla tjejerna på
403 jobbet har för [det]
404 H [ja]
405 A funkar bra: just nu för mig
406 H ja å så får man tänka såhär att de:n ti:den e den tiden
407 och den tiden är förmodligen för att man sen ska kunna
408 ta sats och våga vara sig själv [>då<]
409 A [ja]
410 H ja ser också rosa e en sån [ålder]
411 A [ja]
412 H hon är tolv asså går i sexan de vill bara vara preci:s
413 som alla andra=
414 A m:
415 H =å sen så vet man ju så här kommer en pubertet å de samlar
416 väl kraft inför den där puberteten >då de ska sticka ut o
417 vara som nån annan eller sig själv [eller]<=
418 A [absolut]
419 H =skaffa en stil eller hur de där nu e liksom
420 A ja
421 H sen ska jag också säga ser man på liksom li:vet (.) så här

422 nånstans så känns de ju som du älskar ju kläder
423 A m:
424 H o sti:l o smink=
425 A ja:
426 H =å liksom alltihopa
427 A ja jag älskar det
428 H men det känns ju som att du har ju haft en även om du
429 >haft en stil o älskat kläder< så har du ändå befunnit
430 dig i:: en sti:l
431 A absolut
432 H tills för (01.5) kanske två år sen
433 A jå: [men de]=
434 H [eller tre år sen]
435 A =handlar ju jättemycke o:m att jag var mycke osäkrare
436 [>då<]
437 H [ja] å nu gör ju du outbreaks SKRATT
438 A *ja för att jag är liksom o de e ju* skithärlig känsla
439 H ja
440 A men jag hade inte pallat det (0.5) tio å:r (.) tillbaka i
441 livet >hade
442 jag absolut inte pallat det<
443 H nä
444 A å de e ju lite sorglig då för då för jag var inte lika
445 självssäker då som jag e idag men jag kan ändå (0.5) så här
446 förlåta mig själv (.) för jag fattar att det inte gick (.)
447 förstår du?
448 H men är det inte bättre så här är det inte bättre att du:
449 var dä:r=
450 A m:
451 H =för att nu=
452 A m:
453 H =kunna blomma ut me i full kraft=
454 A ja
455 H =än att du skulle inte varit där o kanske gjort lite så:
456 här småförsök o hit o dit o kanske inte samlat den där
457 [kraften]=
458 A [jha]
459 H och vart så där resten av livet för då hade det vart
460 so:rgligt=
461 A jha
462 H =om du inte hade kunnat få använda ditt uttryck i nånting
463 som du älskar
464 A jå: men verkligen o ja:ge (.) man kan ju verkligen se på
465 (0.5) för det handlar ju om att våga om att likaväl som
466 att man vågar kläsig i de kläder man vill handlar det
467 om också om vad man tycker
468 H jå: men absolut
469 A ordentligt eller står för eller
470 H absolut
471 A de finns ju perioder i livet man inte vågade göra det
472 heller
473 H jå men e så [sant]
474 A [för] man inte hade kraften till det
475 H jag tänker såhär när jag började jobba liksom på:
476 chefsposition i media:branschen
477 A ja
478 H då var ja ju liksom inte alls speciellt säker >jag va
479 ganska osäker o jag kände så här< jag måste lä:ra mig
480 spelreglerna här o [hu:r]=
481 A [m:]
482 H =liksom snacket o jag visste inte riktigt [så här]=

483 A [m:]

484 H =o jag minns så väl då hur jag föll i:n i att skaffa mig

485 lite så här eller jag hade så lite kostymiga kläder

486 A ja

487 H med så här pennkjo:l o lite så här blus o [kavaj]

488 A [ja] jag kommer

489 ihåg den tiden=

490 H =jag hade kostym asså kostym ofta och liksom såhär me:n då

491 så tänker jag så här för att då var det på nåt sätt så här

492 för att då skulle ju jag liksom sitta i: mö:ten med

493 människor som jag (.) <beundrade> eller skulle lära

494 mig a:v eller liksom så [här]=

495 A [mhm]

496 H =jag var tvungen liksom att bara så hära tills idag så

497 skulle jag <aldrig över huvud taget> ens tänka att jag

498 skulle passa i:n (.) för idag så tänker jag ju bara >gud

499 vad dom

500 ska få saker *av mig nu när jag [kommer]<=

501 A [ja:]

502 H =på det här mötet* [asså så]

503 A [jah]

504 H å nånstans så tänker jag då (.) att det var ju mitt <sätt

505 att samla kraft där>=

506 A ja

507 H =för att sen kunna bli den jag e i liksom branschen liksom

508 så

509 A ja för man behöver inte göra allting [samtidigt]

510 H [nej]

511 A du behöver inte sitta där på dina första möten och sa:mila

512 information o inspiration o allt >vad de nu e< samtidigt

513 som du ska <uttrycka dig själv på ett otroligt vis> å det

514 kanske du inte hade pallat me:d

515 H nej o dom kanske *inte hade pallat med det [heller]*

516 A [nej] men jag

517 menar [det]

518 H [asså] den här [ny] i klassen=

519 A [nä:]

520 H =o vem e de här o hon som är så gapi:g eller har så

521 konstiga >kläder på sig o så där asså<

522 A neej

523 H för de e liksom <nånting annat> o jag tänker också så här

524 att man (.) när man ser artister ofta eller skådisar =

525 A m:

526 H =så är det ofta att man (.) ser så här tidigt i deras

527 karriä:r=

528 A m:

529 H =så är de ga:nska li:ka alla=

530 A m:

531 H =å sen så hittar de ett uttryck=

532 A ja

533 H =nånstans=

540 A ja

541 H =när de är på liksom andra sida:n=

542 A ja

543 H =i de här o då blir dom sina egna och blir ledarna

544 sti:lmässigt istället för det andra

555 A men jag tänker så här också (.) som att våga uttrycka sig

556 antingen då i kläder men då också (0.5) i tal eller vad

557 man nu gör >i skrift< så krävs det ju ett visst mo:d

558 till det

559 H ja

560 A och jag (.) förstå:r det idag
561 H m:
562 A för att (.) till exempel där vi är nu du och jag som har
563 li:ksom amen <vi har byggt upp vårt det här företaget vi
564 har byggt upp den här podden o vi har byggt upp massor
565 av saker> som faktiskt börjar bli ganska framgångsrika
566 H m:
567 A vi har kämpat på bra [liksom]=
568 H [verkligen]
569 A =o vi kämpar på fortfa:rande vilket gör (.) a:tt nu så
570 kommer det så här (.) folk som ska trycka ner en
571 H m:
572 A och det (0.5) de en massa saker som händer som inte händer
573 när man inte vågar uttrycka >sig o så [vidare]<=
574 H [nej]
575 A =för då händer det ju i:ngenting [alls]=
576 H [ne:j]
577 A =liksom (0.5) me:n jag känner att det är så coolt att vi
578 ändå ha:r det modet idag (.) för det jag ser (.)jag ser
579 en massa män >som typ hatar kvinnor< typ den grejen eller
580 hur
581 H ja men det är liksom männen som håller på med det här=
582 A m:
583 H =och också inte mot andra män utan mot kvinnorna o då blir
584 det så här [men]
585 A [ja:] för de e så
586 H men va e de för [nånting]
587 A [för det vi] talade om litegrann igår du o
588 jag var >så här men vi tittar tillbaka på den här sommaren
589 okej vilka är de som har fått näthat och debatter< o så
590 här artiklar o sånt här ja men de e jag o de kanske är
591 de minsta av de: hela men de var ändå artiklar
592 °å så vidare° å så är de camilla läckberg för att hon blev
593 gravid då med en yngre kille [o]=
594 H [ja]
595 A =o så här de får man tydligen inte va: skulle a::ldrig nån
596 sagt ett ljud om en man med en yngre kvinna=
597 H =men hur jävla många gubbs är de inte som skaffar barn med
598 yngre kvinnor >precis varje dag hela tiden inget fel med
599 det heller men det är väl ingenting att o:rda om kärlek är
600 kärlek barn skaffas<
601 A ja men [liksom]=
602 H [ja]
603 A =men jag blir bara trött på
604 H ja
605 A då vill man bara dra något gammalt över sig (.) de e zara
606 la:rsson som är så jävla coo:l o [ung o]=
607 H [m:]
608 A =vågar uttrycka sig jag vet inte har det hänt nån man o
609 jag har inte sett nå man som har råkat illa ut den här
610 sommaren o <de e för mig>
611 H vet du vad också amanda vad som är så otro:ligt intressant
612 <de e ju att de e många män som ger sig på de här
613 kvinnorna> ja ser inte så här mycket liksom visst (.)
614 liksom >babben var ju inte så schysst mot dig då kanske<
615 [men]
616 A [nehj]
617 H de e inte så många <kvinnor som ger sig på kvinnor>
618 A nej
20:05